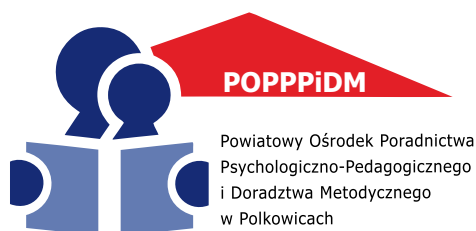

BIULETYN

Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

nr 30 / maj 2026

W numerze między innymi:

- Cyfrowe wsparcie nauczyciela – genEratory, które zmieniają lekcje.
- Części mowy w działaniu – lekcja otwarta z wykorzystaniem stacji zadaniowych.
- Międzypowiatowy konkurs „Bezpieczny Przedszkolak” jako przykład skutecznej profilaktyki i edukacji dla bezpieczeństwa w wieku przedszkolnym.
- Swobodne czytanie jako sposób na budowanie nawyku czytania w klasie.
- „Mat-Inspiracje”. Nowa Jakość Nauczania Matematyki.
- Wielkanocny escaperoom – nauka przez zabawę.
- Debata oksfordzka – sukces niejedno ma imię.

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo

Z prawdziwą przyjemnością prezentujemy trzydziesty numer „Biuletynu Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach”. Dzięki Państwa współpracy nadal możemy w naszym periodyku promować przedsięwzięcia placówek oświatowych, stwarzać warunki do wymiany pomysłów i doświadczeń, również podejmować tematykę związaną z aktualnościami w edukacji.

Pragniemy nie tylko informować o działaniach PODM w Polkowicach, ale również o dokonaniach nauczycieli i ich uczniów. Z przyjemnością dzielimy się sprawdzonymi pomysłami na praktyczne, a najmilej widziane – innowacyjne – rozwiązania w codziennej pracy pedagogicznej.

Niech publikowane materiały będą inspiracją dla każdego, kto uznaje wartość nauczania i kształcenia z pasją.

W biuletynie znalazły się artykuły, których Autorzy chętnie opisują przedsięwzięcia i prezentują własne opracowania metodyczne. Zachęcamy, aby w kolejnych numerach wyrazić także opinie o aktualnościach w oświacie, literaturze, kulturze. Wciąż liczymy na owocną współpracę z Państwem i zachęcamy do publikowania.

Redakcja nie bierze odpowiedzialności za zawartość merytoryczną publikacji. Nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywania ich własnymi tytułami.

Z wyrazami szacunku

Redakcja

KĄCIK PSYCHOLOGA

Jak być emocjonalnie wolnym?

Żyjemy w czasach, w których zewsząd słyszymy o sile empatii i konieczności życia w kontakcie ze swoimi emocjami. Wielu z nas, nauczycieli, pewnie wielokrotnie zastanawia się – co to właściwie znaczy? Czym jest kontakt i zgodność z własnymi emocjami? Gdybym z perspektywy psychologa miała odpowiedzieć na to pytanie – powiedziałabym, że najistotniejsze jest poczucie emocjonalnej wolności. Bliskie jest mi rozumienie znakomitego twórcy logoterapii Viktora Frankla, który w cudnej książce „Człowiek w poszukiwaniu sensu” pisze tak: „Człowiekowi można odebrać wszystko z wyjątkiem ostatniej z ludzkich wolności – wolności wyboru własnego stanowiska w danych okolicznościach, wolności wyboru własnej drogi.” Wczytując się dalej w dzieła Frankla odnajduję tam myśl, że czymś, czego nikt nigdy nam nie zabierze, jest wolność interpretacji tego, co nam się w życiu przydarza i związana z tym wolność emocjonalna.

Czym zatem jest wolność emocjonalna?

To umiejętność osiągania sukcesów w życiu, którym towarzyszy głębokie poczucie spełnienia, radości i satysfakcji. To także strategia działania i myślenia, która odróżnia ludzi szczęśliwych od całej reszty. Dlaczego zatem - skoro wolność emocjonalna ma same korzyści, nie potrafimy jej swobodnie osiągać? Bo stajemy się niewolnikami okoliczności zewnętrznych i oddajemy władzę nad swymi emocjami: innym ludziom (co powiedzą, co pomyślą, co narzucą); środowisku, w jakim żyjemy (co wypada, a co nie); zdarzeniom, jakie obserwujemy (jak zachowują się inni); doświadczeniom, w jakich uczestniczymy (co mi to daje, zabiera), stając się ich niewolnikami.

Wśród ograniczeń naszej wolności emocjonalnej znajdziemy własne zranienia, lęki, brak samoakceptacji, niską samoocenę, poczucie winy czy perfekcjonizm. Utrudniać wolność będą nam również maski, które zakładamy, różne dręczące nas myśli i kłamstwa na nasz temat, a także inne nieuporządkowane potrzeby. A przecież, jak powiedział Mahatma Gandhi – *wolność to stan umysłu*. Jestem głęboko przekonana, że wolność emocjonalna również.

Z całego serca zachęcam Cię, Drogi Nauczycielu, do poczytania Frankla, a dziś zaproponuję Ci ćwiczenie sprzyjające osiągnięciu emocjonalnej wolności.

Ćwiczenie ABCD Emocji.

Jego podstawowe założenia to:

- Fakty nas nie denerwują (złością, przerażają, zasmucają, radują itd. ...).
- To my sami się denerwujemy (złóścimy, przerażamy, zasmucamy, radujemy itd. ...) poprzez nasze przekonania o tych faktach.
- Nie denerwują nas rzeczy czy zdarzenia, lecz nasze spojrzenie na nie.
- Zmieniając sposób postrzegania, zmieniamy nasze emocje wobec nich, tym samym odbierając im moc.

ĆWICZENIE

1. Przypomnij sobie jakieś obecne, silnie działające wydarzenie, sytuację, która na Ciebie działa silnie

negatywnie, przygnębiająco, frustrująco, obezwładniająco.

2. Jakie masz silne, dominujące myśli, przekonania i postawy o tym zdarzeniu?
3. Jakże wywołuje ono w Tobie emocje?
4. Jakże w związku z tym podjęłaś, podejmujesz działania (nawyk)?

ABCD Emocji

A. **zdarzenie aktywujące, sytuacja** (opisz krótko, co się wydarzyło)

.....
.....

myśli, przekonania o zdarzeniu A (dialog wewnętrzny)

.....
.....

B. **odczucia emocjonalne** (proste stwierdzenia, jak się czułaś(eś) w tej sytuacji)

.....
.....

C. **działanie** (co robiłaś(eś), jak się zachowywałaś(eś))

.....
.....

Opracowanie:

Patrycja Jambrożek,

doradca metodyczny Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Cyfrowe wsparcie nauczyciela – genEratory, które zmieniają lekcje

Współczesny nauczyciel nie musi już poświęcać wielu godzin na przygotowywanie kart pracy, krzyżówek czy zadań utrwalających. W internecie dostępnych jest wiele darmowych generatorów, które pozwalają w kilka minut stworzyć atrakcyjne materiały dydaktyczne. Narzędzia te świetnie sprawdzają się na lekcjach przedmiotów przyrodniczych, ale powodzeniem można je wykorzystać także na języku polskim, matematyce czy zajęciach wychowawczych. Poniżej przedstawiamy sześć sprawdzonych narzędzi, które mogą realnie wesprzeć nauczycieli w codziennej pracy - bez instalowania dodatkowego oprogramowania.

1. ClassroomScreen – wsparcie w organizacji lekcji.

<https://classroomscreen.com>

ClassroomScreen to internetowa tablica interaktywna stworzona z myślą o nauczycielach. Pomaga organizować przebieg lekcji, zarządzać czasem i angażować uczniów. Działa bezpośrednio w przeglądarce, dlatego można z niej korzystać na każdym urządzeniu. To narzędzie szczególnie przydatne podczas pracy w grupach, eksperymentów czy lekcji projektowych.

Najważniejsze funkcje:

- timer i stoper do kontroli czasu pracy,
- losowy podział uczniów na grupy,
- tablica i pola tekstowe do instrukcji,
- generowanie kodów QR i gromadzenie linków,
- tablica wyników do prostych form rywalizacji.

Przykładowa tablica ClassroomScreen z funkcjami wspierającymi organizację pracy zespołowej i zarządzanie czasem na lekcji.

2. Generator krzyżówek (także obrazkowych).

<https://www.krzyzowki.edu.pl>

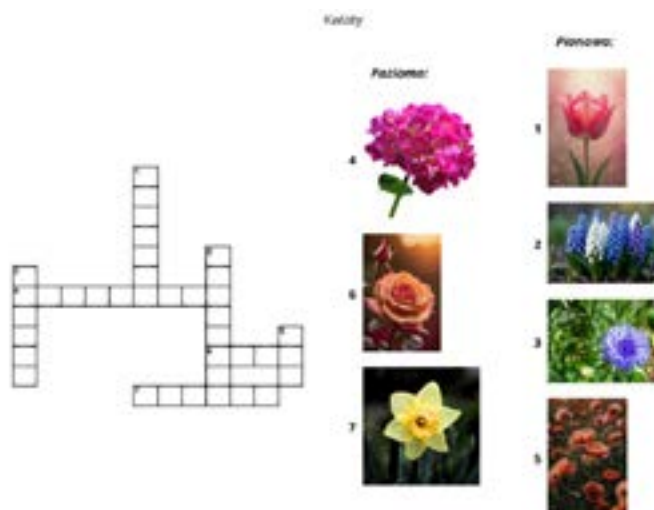
Krzyżówki są sprawdzoną formą utrwalania wiedzy. Generator umożliwia szybkie tworzenie krzyżówek tekstowych

i obrazkowych oraz zapis gotowych materiałów w formacie PDF lub PNG. Dodatkowym atutem jest możliwość wygenerowania wykreślanki na podstawie haseł

z krzyżówki.

Świetnie sprawdzi się: - jako rozgrzewka na początku lekcji,

- podsumowanie działu,
- forma powtórzenia przed sprawdzianem.

Przykład krzyżówki obrazkowej wykorzystywanej do nauki rozpoznawania kwiatów.

3. Generator wykreślanek o różnych kształtach.

<https://worksheets.theteacherscorner.net/make-your-own/word-search>

Wykreślanki można wykorzystać:

- Przykład wykreślanki wykorzystanej podczas lekcji geografii – ukształtowanie powierzchni na mapach.

<https://www.rebusy.edu.pl>

Sprawdzają się szczególnie:

- Poniżej znajduje się przykładowy rebus o tematyce przyrodniczej – zachęcamy do jego rozwiązania.

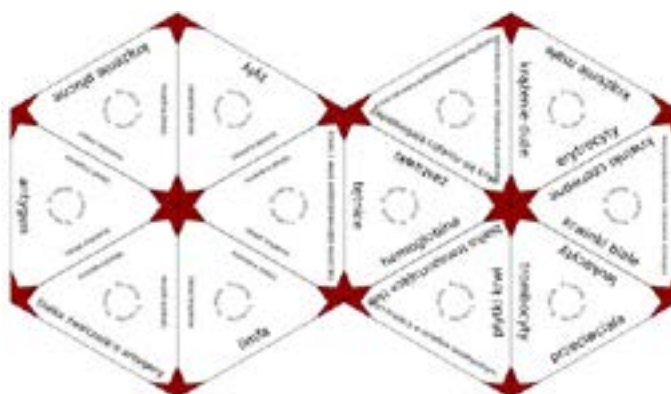
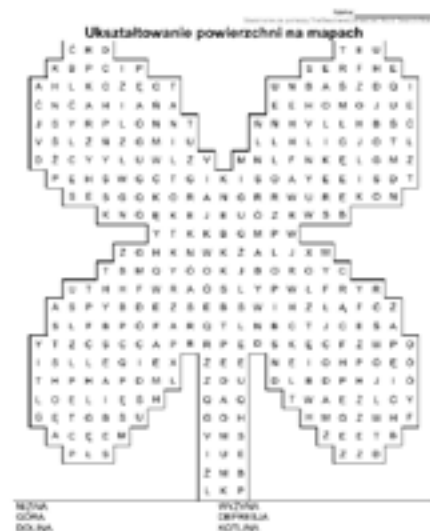
<https://schule.paul-matthies.de/Trimino.php>

Trimino pozwala tworzyć układanki z trójkątów, w których uczniowie dopasowują pytania do poprawnych odpowiedzi. To narzędzie sprzyja logicznemu myśleniu i aktywnemu uczeniu się.

Może być wykorzystywane:

- na lekcjach powtórzeniowych,
- w pracy indywidualnej lub grupowej,
- do utrwalania definicji, zależności i wzorów.

Przykładowe zadanie typu Trimino wykorzystane podczas lekcji powtórzeniowej z zakresu układu krążenia.

6. Wheel of Names - losowe koło wyboru.

<https://wheelofnames.com>

To proste, ale bardzo angażujące narzędzie w formie „koła fortuny”.

Może służyć do:

- wyboru ucznia do odpowiedzi,
- losowania pojęć, zadań lub grup,
- powtórek materiału w atrakcyjnej formie.

Losowość i element zabawy zwiększają motywację uczniów do pracy.

Przykłady wykorzystania losowego koła fortuny w nauczaniu fizyki i chemii.

Opisane generatory pokazują, że proste i darmowe narzędzia on-line mogą znacząco ułatwić pracę nauczyciela. Pozwalają oszczędzić czas, urozmaicić lekcje i zwiększyć zaangażowanie uczniów. Szczególnie dobrze sprawdzają się na przedmiotach przyrodniczych, gdzie ważne są wizualizacja, skojarzenia i aktywne uczenie się.

Zachęcamy nauczycieli do testowania przedstawionych narzędzi i wybierania tych, które najlepiej odpowiadają potrzebom danej klasy. Nawet jedno dobrze dobrane narzędzie może sprawić, że lekcja stanie się ciekawsza i bardziej efektywna.

Bibliografia:

1. <https://classroomscreen.com>
2. <https://www.krzyzowki.edu.pl>
3. <https://worksheets.theteacherscorner.net/make-your-own/word-search>
4. <https://www.rebusy.edu.pl>
5. <https://schule.paul-matthies.de/Trimino.php>
6. <https://wheelofnames.com>
7. Materiały własne, przygotowane za pomocą opisanych generatorów.

Opracowanie:

**Agata Twardziak - Jazienicka,
Amelia Grodecka,**

doradczynie metodyczne Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Części mowy w działaniu – lekcja otwarta z wykorzystaniem stacji zadaniowych

Wprowadzenie

Jednym z wyzwań współczesnej dydaktyki języka polskiego jest takie organizowanie procesu nauczania, aby utrwalanie wiadomości gramatycznych nie ograniczało się do działań odtwórczych, lecz angażowało uczniów w aktywne przetwarzanie wiedzy. Szczególnego znaczenia nabiera to na etapie szkoły podstawowej, gdzie motywacja uczniów w dużej mierze zależy od atrakcyjności form pracy.

Lekcja otwarta przeprowadzona w klasie VI szkoły podstawowej miała charakter powtórzeniowy i była skoncentrowana na utrwaleniu wiadomości dotyczących części mowy. Głównym celem zajęć było nie tylko rozpoznawanie poszczególnych części mowy, ale przede wszystkim ich świadome stosowanie oraz uzasadnianie odpowiedzi przez uczniów.

Zajęcia zostały zaplanowane w oparciu o aktywizujące metody pracy, w szczególności metodę stacji zadaniowych oraz elementy grywalizacji.

Organizacja i przebieg lekcji

Lekcja rozpoczęła się krótkim wprowadzeniem aktywizującym uczniów oraz przypomnieniem podstawowych wiadomości. Ważnym elementem było uporządkowanie wiedzy uczniów poprzez pracę z tabelą przedstawiającą odmienne i nieodmienne części mowy.

Następnie uczniowie zostali podzieleni na grupy i pracowali w systemie stacji zadaniowych. Każda ze stacji rozwijała inne umiejętności językowe:

- **„Państwa–miasta”** – utrwalanie przykładów części mowy,
- **„5 sekund”** – szybkie przywoływanie przykładów,
- **„Czółko”** – zadawanie pytań i klasyfikowanie wyrazów,
- **„Dobble”** – rozpoznawanie i porównywanie części mowy,
- **stacja TIK** – ćwiczenia interaktywne na Zintegrowanej Platformie Edukacyjnej.

Rotacyjny charakter pracy (zmiana stacji co kilka minut) sprzyjał utrzymaniu wysokiego poziomu zaangażowania uczniów.

Zastosowane metody i ich znaczenie

W trakcie lekcji wykorzystano gry dydaktyczne znane uczniom z codziennego doświadczenia, co znacząco wpłynęło na ich motywację i aktywność. Wprowadzenie elementów rywalizacji (np. „kto pierwszy”) sprzyjało szybkiemu reagowaniu i koncentracji.

Metoda stacji zadaniowych pozwoliła na:

- różnicowanie poziomu trudności,
- zaangażowanie wszystkich uczniów,
- rozwijanie współpracy w grupie,
- uczenie się poprzez działanie.

Ocenianie kształtujące

Istotnym elementem lekcji było zastosowanie zasad oceniania kształtującego. Uczniowie poznali cel lekcji oraz kryteria sukcesu (NACOBZU), co pozwoliło im świadomie uczestniczyć w procesie uczenia się.

Na zakończenie zajęć uczniowie dokonali samooceny przy pomocy checklisty, odnosząc się do własnych umiejętności oraz wskazując obszary wymagające dalszej pracy.

Refleksje i wnioski

Przeprowadzona lekcja pokazała, że aktywizujące metody pracy, oparte na działaniu i współpracy, sprzyjają efektywnemu utrwalaniu wiedzy językowej. Szczególnie wartościowe okazało się połączenie elementów zabawy z koniecznością uzasadniania odpowiedzi, co pozwalało uczniom przejść od rozpoznawania do głębszego rozumienia.

Zastosowane rozwiązania mogą stanowić inspirację dla nauczycieli poszukujących skutecznych sposobów pracy z materiałem powtórzeniowym, zwłaszcza w klasach wymagających większej aktywizacji.

Podsumowanie

Lekcja potwierdziła, że nauczanie gramatyki nie musi ograniczać się do schematycznych ćwiczeń. Odpowiednio dobrane metody, takie jak stacje zadaniowe i gry dydaktyczne, pozwalają uczniom uczyć się w sposób angażujący, efektywny i bliski ich doświadczeniom.

Opracowanie:

Natalia Sznajdrowicz

doradca metodyczny Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Edukacja obywatelska w szkole

Głównym celem kształcenia w ramach przedmiotu edukacja obywatelska jest przygotowanie uczniów do odpowiedzialnego uczestnictwa oraz świadomego zaangażowania młodych ludzi w życie obywatelskie społeczeństwa demokratycznego. Zadaniem przedmiotu jest zbudowanie u uczniów postaw obywatelskich i patriotycznych opierających się na kształtowaniu poczucia tożsamości narodowej i dumie z przynależności do wspólnoty obywatelskiej. Kształcenie obywatelskie ma odbywać się w obszarze konstruktu funkcjonowania społeczności lokalnej i państwowej oraz w poczuciu odpowiedzialności za jej kształt i funkcjonowanie. Równolegle przedmiot ma kształtować postawy otwartości i szacunku wobec innych, empatię i solidarność oraz zaangażowanie na rzecz tzw. szeroko pojmowanego dobra wspólnego.

W ramach wymagań ogólnych uczeń:

- rozumie sferę publiczną i zjawiska tj. procesy społeczne i polityczne, a także zasady nimi rządzące,
- poddaje je samodzielnej analizie i ocenie,
- rozumie podstawowe zasady i mechanizmy demokratycznego państwa prawa, w tym prawa człowieka, gwarantowane przez zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- interesuje się sferą publiczną,
- posiada własną opinię i szanuje zdanie innych,
- rozpoznaje kwestie budzące kontrowersje lub spory,
- identyfikuje problemy społeczne i poszukuje sposobów ich rozwiązania,
- indywidualnie lub we współpracy z innymi działa na rzecz dobra wspólnego i ojczyzny,
- wpływa na władze publiczne i interakcje na linii państwo – obywatel,
- wie, jak załatwić wybrane sprawy urzędowe i podejmuje działania w interakcji z państwem;
- rozumie mechanizmy i formy uczestnictwa obywatelskiego i je odpowiedzialnie wykorzystuje.

Podstawa programowa z edukacji obywatelskiej obejmuje siedem działów, odzwierciedlających sześć tzw. kręgów wspólnotowych, w których funkcjonuje uczeń od rodziny poprzez szkołę, wspólnotę lokalną, regionalną, ojczyznę, wspólnotę europejską, aż po szeroko pojmowaną wspólnotę międzynarodową. Dodatkowo wyodrębniony został dział wprowadzający do tematyki edukacji obywatelskiej i zagadnienia z zakresu demokracji i prawa. W podstawie programowej przedmiotu uznano za szczególnie istotne zagadnienia i obszary problemowe, które mają za zadanie umożliwić uczniom rozumienie bieżących wydarzeń społeczno-politycznych. W tym celu wprowadzono wymagania fakultatywne, pozostawiając nauczycielowi dowolność odniesienia się i wykorzystania w edukacji bieżących przykładów.

W ramach wymagań szczegółowych uczniowie zobligowani zostali do zrealizowania szeregu zadań w formule projektu obywatelskiego. Prace uczniów mają być sposobem na nabycie praktycznych umiejętności obywatelskich oraz rozwijanie postaw patriotycznych i sprawczości. Uczeń w ramach tego zadania (działając samodzielnie lub zespołowo) ma podjąć się przynajmniej czterech działań. Najpierw należy ustalić sposób realizacji oraz prezentacji efektu końcowego. Ponadto wszyscy uczniowie, pracując w małych grupach (od 3 do 5 osób), mają obowiązkowo zrealizować przynajmniej jeden grupowy projekt edukacyjny na wybrany przez siebie temat zgodny z założeniami przedmiotu. Projekt może mieć charakter badawczy lub społeczny. Jego celem jest znalezienie odpowiedzi na pytania badawcze przy wykorzystaniu przynajmniej 3 różnorodnych i uzupełniających się wzajemnie źródeł informacji.

Podczas pracy zespołowej nad realizacją projektu uczeń ma za zadanie:

1. Ustalić cel projektu (zweryfikowany i zaakceptowany przez nauczyciela).

2. Zaplanować działania i podzielić się odpowiedzialnością za ich realizację w ramach grupy projektowej.
3. Opracować harmonogram.
4. Zrealizować założone działania.
5. Udokumentować podjęte działania.
6. Publicznie zaprezentować rezultaty pracy nad projektem w sposób ustalony z nauczycielem.
7. Podsumować projekt oraz współpracę zespołu pracującego przy jego realizacji.

Edukacja obywatelska zakłada omawianie podczas zajęć tematów związanych z bieżącymi zagadnieniami społeczno-politycznymi, w tym także tematów dzielących Polaków i budzących w polskim społeczeństwie kontrowersje. Szkoła w założeniu ma być miejscem, w którym uczniowie mają podjąć starania, aby zrozumieć, co łączy i dzieli polskie społeczeństwo, ma być także miejscem, w którym uczą się weryfikować informacje i poznawać różne stanowiska. W zamierzeniach młodzi ludzie mają osiąść umiejętności pozwalające im na wyrobienie sobie w danym obszarze problemowym własnej opinii, zdobycie umiejętności uzasadnienia jej, z szacunkiem dla innych, których poglądy mogą być całkowicie odmienne.

Osiągnięcie wyżej opisanych efektów wymaga od nauczyciela zachowania neutralności światopoglądowej i politycznej, szczególnie w sprawach, co do których istnieją w polskim społeczeństwie różnice poglądów. Celem zajęć nie może być bowiem przekonanie uczniów do konkretnej opinii. W czasie zajęć nie może być miejsca na jakąkolwiek agitację polityczną, ponieważ nauczanie edukacji obywatelskiej ma mieć charakter nieperswazyjny. Wyjątkiem są zasady i wartości wyznaczone przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej, uznawane za fundament wspólnoty obywatelskiej, do których przyjęcia przedmiot edukacja obywatelska powinien zachęcać.

Opracowanie:

Grzegorz Kochman

doradca metodyczny Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

AI – jak mądrze wykorzystywać sztuczną inteligencję w pracy nauczyciela?

Sztuczna inteligencja (AI) coraz wyraźniej zaznacza swoją obecność w edukacji, stając się praktycznym wsparciem zarówno dla nauczycieli, jak i uczniów. Nowoczesne narzędzia oparte na AI pomagają w przygotowywaniu materiałów dydaktycznych, planowaniu zajęć, indywidualizacji procesu nauczania oraz organizacji codziennej pracy.

Współczesne aplikacje wykorzystujące sztuczną inteligencję umożliwiają szybkie tworzenie scenariuszy lekcji, kart pracy, quizów, prezentacji multimedialnych czy materiałów wizualnych i muzycznych. Narzędzia takie jak OpenAIChatGPT, MicrosoftCopilot czy Canva wspierają nauczycieli w przygotowywaniu atrakcyjnych treści edukacyjnych dostosowanych do wieku i potrzeb uczniów. Takie rozwiązania pozwalają oszczędzać czas i zwiększać efektywność pracy.

Eksperti podkreślają jednak, że sztuczna inteligencja nie zastępuje nauczyciela. Jej rolą jest wspieranie procesu dydaktycznego, rozwijanie kreatywności oraz ułatwianie dostępu do wiedzy. Kluczowe pozostaje świadome i odpowiedzialne korzystanie z nowych technologii, a także krytyczna analiza treści generowanych przez systemy AI.

Według UNESCO rozwój kompetencji cyfrowych nauczycieli oraz etyczne wykorzystanie sztucznej inteligencji stanowią jeden z ważnych kierunków rozwoju współczesnej edukacji. Również OECD wskazuje, że AI może wspierać personalizację nauczania, rozwój kompetencji przyszłości oraz lepsze przygotowanie uczniów do funkcjonowania w cyfrowym świecie.

Wdrażanie nowych technologii do edukacji to nie tylko odpowiedź na zmieniający się świat, ale także szansa na tworzenie bardziej angażującego, nowoczesnego i dostosowanego do potrzeb uczniów środowiska nauki.

Źródło:

1. <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://mwi.pl/uploads/site/media/Biala-ksiega-AI-w-szkole-68ff673805a9f.pdf>
2. <https://www.aktywnynauczyciel.pl/wiedza-sztuczna-inteligencja>

Opracowanie:

Adriana Ciupka

doradca metodyczny Powiatowego Ośrodka
Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Infografika stworzona przez AI

„Mat-Inspiracje” Nowa Jakość Nauczania Matematyki

Program „Mat-Inspiracje” jest inicjatywą doradczyni metodycznej z zakresu edukacji wczesnoszkolnej i odpowiedzią na niepokojące trendy, które wskazują, że uczniowie tracą kompetencje matematyczne, mają niski poziom motywacji do nauki tego przedmiotu oraz odczuwają przed nim lęk. Badania PISA (Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów) publikowane co 3 lata obrazują spadek umiejętności matematycznych, narastającą niechęć do zajęć (Raport EduNov) oraz brak strategii uczenia się. To z kolei znajduje swoje odzwierciedlenie w wynikach z egzaminu ósmoklasisty oraz maturalnych, które pokazują tendencję spadkową.

Powyższe argumenty skłaniają do zmiany nauczania tego przedmiotu.

„Mat – Inspiracje” to kompleksowy program wsparcia nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej w rozwijaniu kompetencji dydaktycznych, metodycznych i refleksyjnych w nauczaniu matematyki.

Łączy działania szkoleniowe, doradcze, konsultacyjne i obserwacyjne, które mają inspirować nauczycieli do stosowania nowoczesnych metod nauczania, rozwijać ich warsztat pracy oraz podnosić jakość kształcenia matematycznego w szkołach.

Zakłada doskonalenie warsztatu pracy nauczyciela poprzez szkolenia i seminaria, rozwijanie umiejętności stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania matematyki, inspirowanie do wprowadzania innowacji pedagogicznych i wymiany dobrych praktyk, wspieranie refleksyjnej praktyki nauczycielskiej poprzez obserwacje lekcji i omawianie zajęć oraz budowanie środowiska współpracy nauczycieli, a także promowanie kultury dzielenia się doświadczeniem.

W ramach programu odbyły się:

1. Szkolenia i warsztaty metodyczne z zakresu nowoczesnych metod nauczania matematyki:
 - *Jak uczyć dzieci myślenia matematycznego na podst. metod E. Gruszczyk - Kolczyńskiej? cz. 1*
 - *Jak uczyć dzieci myślenia matematycznego na podst. metod E. Gruszczyk - Kolczyńskiej? cz. 2.*
 - *Sposoby na naukę tabliczki mnożenia - Karty Grabowskiego.*
 - *Aktywna matematyka. Jak angażować uczniów klas 1 – 3 (Wiatrak Matematyczny, stacje zadaniowe).*
2. Konsultacje indywidualne i grupowe:
 - udzielanie wsparcia merytorycznego, pomoc w planowaniu pracy, opracowywaniu materiałów dydaktycznych i rozwiązywaniu problemów.
3. Obserwacje zajęć otwartych i lekcji koleżeńskich - wspólna analiza procesu dydaktycznego, omówienie metod pracy i sposobów motywowania uczniów:
 - *Mnożenie – gry i zabawy matematyczne* – lekcja otwarta w Szkole Podstawowej nr 4 w Polkowicach.
 - *Mózg w akcji. Tajemnice Arytmetyki Mentalnej* – lekcja otwarta w Szkole Podstawowej nr 9 w Lubinie.
 - *Dodawanie i odejmowanie w zakresie 30 – gry i zabawy matematyczne* – lekcja otwarta w Szkole Podstawowej nr 9 w Lubinie.
 - *Zakupy pod lupą - ile naprawdę wydajesz?* – rozwiązywanie zadań z treścią – lekcja otwarta w Szkole Podstawowej nr 4 w Polkowicach.
4. Spotkania Sieci współpracy i samokształcenia nauczycieli „Przestrzeń inspiracji” - wymiana doświadczeń, publikowanie dobrych praktyk, wspólne opracowywanie materiałów edukacyjnych, prezentacja kreatywnych pomocy dydaktycznych.
5. Doradztwo metodyczne – wspieranie nauczycieli w doskonaleniu umiejętności planowania, realizacji i ewaluacji procesu nauczania (na podstawie zdobytej wiedzy podczas konferencji Dolnośląskiej Kurator Oświaty we współpracy z Wydziałem Matematyki i Informatyki *Edukacja matematyczna dla najmłodszych*; warsztatów dla nauczycieli zorganizowanych przez Powiatowy Ośrodek PPPiDM w Polkowicach *Praktyczne aspekty wykorzystania Kart Grabowskiego jako innowacyjnej metody nauczania matematyki w szkole podstawowej na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych*).

Po zakończeniu programu nauczyciele poszerzą wiedzę i umiejętności w zakresie nowoczesnych metod nauczania matematyki, wzbogacą swój warsztat dydaktyczny o nowe rozwiązania praktyczne, rozwiną umiejętność refleksji nad własną praktyką, zyskają większą motywację do samodoskonalenia i współpracy w środowisku szkolnym, wdrożą elementy innowacyjnych metod pracy (np. myślenie krytyczne, gry dydaktyczne, metody manipulacyjne). Doświadczenia te przełożą się na skuteczne nauczanie matematyki już od podstaw, co w konsekwencji zaowocuje dobrymi wynikami uczniów i zmianą podejścia do królowej wszystkich nauk.

Opracowanie:

Agnieszka Sypko

doradca metodyczny Powiatowego Ośrodka
Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Scenariusz zajęć AKCEPTUJĘ, BO WIEM!

Edukacja włączająca w praktyce

Coraz większa liczba uczniów w polskich szkołach to dzieci i młodzież w spektrum autyzmu. To sprawia, że przed szkołą stoi ważne zadanie budowania klimatu zrozumienia, akceptacji i realnego wsparcia, opartego na wiedzy, a nie stereotypach. Edukacja rówieśnicza w tym zakresie odgrywa kluczową rolę - pozwala uczniom lepiej zrozumieć różnorodność, uczy empatii oraz pokazuje, że każdy ma prawo do bycia sobą i funkcjonowania w bezpiecznym środowisku szkolnym.

Zajęcia rozpoczynają się projekcją filmu „Zobacz mnie”, w którym chłopiec z autyzmem opowiada o swoim codziennym funkcjonowaniu, potrzebach i trudnościach. Następnie uczniowie uczestniczą w ćwiczeniu typu „prawda – fałsz”, konfrontując własne przekonania z faktami dotyczącymi autyzmu. Kolejnym elementem jest praca ze stwierdzeniami odnoszącymi się do tego, co pomaga, a co utrudnia funkcjonowanie ucznia z autyzmem w środowisku szkolnym. Zajęcia mają charakter aktywizujący i sprzyjają refleksji nad rolą rówieśników w tworzeniu bezpiecznej, wspierającej przestrzeni szkolnej. Scenariusz może być wykorzystany podczas godzin wychowawczych, zajęć z pedagogiem lub w ramach działań związanych z edukacją włączającą.

Zajęcia takie przeprowadziłam w SP 2 w Polkowicach w ramach obchodów Światowego Dnia Świadomości Autyzmu.

Adresaci: uczniowie klas IV- VIII szkoły podstawowej

Czas trwania: 45 minut

Miejsce realizacji zajęć: sala lekcyjna

Cele zajęć:

Cel główny:

Podniesienie świadomości uczniów na temat autyzmu oraz kształtowanie postaw empatii, akceptacji i zrozumienia wobec osób w spektrum autyzmu.

Cele szczegółowe - uczeń:

- wie, czym jest autyzm (w podstawowym, dostosowanym do wieku zakresie),
- potrafi wskazać wybrane trudności i potrzeby ucznia z autyzmem,
- rozróżnia fakty i mity dotyczące funkcjonowania osób w spektrum,
- potrafi określić zachowania i warunki sprzyjające oraz utrudniające funkcjonowanie ucznia z autyzmem w szkole,
- rozwija empatię i wrażliwość społeczną,
- rozumie znaczenie życzliwych postaw i wsparcia rówieśniczego.

Metody pracy:

- rozmowa kierowana,
- burza mózgów,
- metoda aktywizująca „prawda – fałsz”,
- elementy edukacji opartej na doświadczeniu,
- praca z materiałem filmowym.

Formy pracy:

- praca zbiorowa,
- praca indywidualna,
- praca w grupie.

Środki dydaktyczne:

- 24 kartki ze stwierdzeniami: prawda – fałsz (dołączone do scenariusza),
- 14 kartek ze stwierdzeniami: *co pomaga / co przeszkadza uczniowi z autyzmem w szkole* (dołączone do scenariusza),
- tablica multimedialna <https://www.youtube.com/watch?v=ajH4zIUxIPA> - link do filmu „Zobacz mnie”,
- pojemnik lub koperta na losy,
- tablica / magnesy/ klej.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie (ok. 5 minut)

Nauczyciel wita uczniów i informuje o temacie zajęć. Zadaje pytanie otwierające:

- *Z czym kojarzy wam się słowo „autyzm”?*

Odpowiedzi uczniów są zapisywane na tablicy (bez oceniania ich poprawności). Nauczyciel podkreśla, że celem zajęć jest lepsze zrozumienie różnorodności ludzi i ich sposobów funkcjonowania.

2. Projekcja filmu „Zobacz mnie” (ok. 8 minut)

Uczniowie oglądają film, w którym chłopiec w spektrum autyzmu opowiada o swoim codziennym funkcjonowaniu, trudnościach oraz potrzebach.

Po projekcji nauczyciel zadaje pytania:

- Co was poruszyło w filmie?
- Co było dla was nowe lub zaskakujące?
- Jakie trudności ma chłopiec, a co jest dla niego ważne?

3. Ćwiczenie „prawda - fałsz” (ok. 10 minut)

Uczniowie losują kartki ze stwierdzeniami dotyczącymi autyzmu (np. osobę z autyzmem można wyleczyć).

Każdy uczeń lub grupa decyduje, czy dane stwierdzenie jest prawdą czy fałszem i uzasadnia swój wybór. Nauczyciel koryguje ewentualne nieprawdziwe informacje i uzupełnia wiedzę uczniów, dbając o prosty i zrozumiały przekaz.

4. Co pomaga, a co przeszkadza? (ok. 10 minut)

Uczniowie losują kolejne kartki ze stwierdzeniami opisującymi zachowania, sytuacje lub warunki szkolne (np. robienie głośnego hałasu specjalnie, żeby dokuczyć).

Zadaniem uczniów jest przyporządkowanie stwierdzeń do kategorii:

- **Jak wspierać osobę z autyzmem?**
- **Co utrudnia funkcjonowanie osobie z autyzmem?**

Wspólnie omawiane są przykłady i ich wpływ na funkcjonowanie w szkole. Uczniowie kolejno przyklejają /przyczepiają stwierdzenia do odpowiednich kategorii. Nauczyciel podkreśla rolę rówieśników w tworzeniu bezpiecznego i przyjaznego środowiska, jakim jest szkoła.

5. Podsumowanie i refleksja (ok. 5 minut)

Na zakończenie nauczyciel zadaje pytania:

- Czego dzisiaj się dowiedzieliście?
- Jak możemy na co dzień okazywać wsparcie kolegom i koleżankom z autyzmem?
- Co każdy z nas może zrobić, aby szkoła była bardziej przyjazna?

Nauczyciel podsumowuje zajęcia, akcentując, że różnorodność jest wartością, a zrozumienie i życzliwość mają realny wpływ na samopoczucie innych.

Proponowany scenariusz zajęć stanowi narzędzie wspierające działania wychowawcze i profilaktyczne szkoły w obszarze edukacji włączającej. Z pewnością przyczyni się również do budowania bardziej otwartej i bezpiecznej społeczności szkolnej, w której każdy uczeń niezależnie od swoich trudności i odmienności ma poczucie bycia zauważonym i zrozumianym.

ZAŁĄCZNIKI

PRAWDA FAŁSZ

- Autyzm to sposób, w jaki działa mózg, a nie choroba.
- Każda osoba z autyzmem jest inna, dlatego mówi się o spektrum autyzmu.
- Osoby autystyczne mogą inaczej komunikować się z innymi ludźmi.
- Niektórzy uczniowie z autyzmem są bardzo wrażliwi na hałas, światło lub dotyk.
- Autyzm nie jest winą rodziców ani samej osoby.
- Osoby z autyzmem mogą mieć swoje mocne strony i talenty.
- Autyzm towarzyszy człowiekowi przez całe życie.
- Nie każda osoba autystyczna mówi, ale to nie znaczy, że nie rozumie.
- Osoby z autyzmem też mają uczucia i emocje.
- Diagnozę autyzmu można dostać zarówno jako dziecko, jak i dorosły.
- Osoby autystyczne mogą chodzić do szkoły, pracować i mieć swoje pasje.
- Najważniejszą pomocą dla osób z autyzmem jest zrozumienie i akceptacja.
- Osoby z autyzmem nie lubią innych ludzi.
- Autyzm można wyleczyć.
- Każda osoba z autyzmem jest geniuszem.
- Autyzm oznacza brak inteligencji.
- Osoby autystyczne nie mają emocji.
- Autyzm dotyczy tylko małych dzieci.
- Wszystkie osoby z autyzmem zachowują się tak samo.
- Autyzm powstaje przez złe wychowanie.
- Osoby autystyczne nie mogą mieć przyjaciół
- Autyzm występuje tylko u chłopców.
- Jeżeli ktoś dobrze się uczy, to nie może mieć autyzmu.
- Osoby z autyzmem nie mogą być samodzielne.

Jak wspierać osobę z autyzmem?

Traktuj ją z szacunkiem jak każdego innego ucznia.

- Mów jasno i spokojnie, bez żartów, które mogą być niezrozumiałe.
- Zapytaj, czy potrzebuje pomocy, zamiast zakładać, że jej nie chce.
- Bądź cierpliwy/a, jeżeli kolega potrzebuje więcej czasu na odpowiedź.
- Akceptuj to, że może lubić ciszę, rutynę albo stałe zasady.
- Reaguj, gdy ktoś wyśmiewa lub wyklucza osobę z autyzmem.
- Włączaj kolegę w pracę w grupie, ale nie zmuszaj na siłę.

Co utrudnia funkcjonowanie osobie z autyzmem?

- Wyśmiewanie zachowań, które są inne lub niezrozumiałe.
- Zmuszanie do rozmów, kontaktu fizycznego lub pracy w grupie.
- Mówienie: „Przestań się dziwnie zachowywać”.
- Ignorowanie lub wykluczanie z zabaw i zadań klasowych.
- Robienie głośnego hałasu specjalnie, żeby dokuczyć.
- Traktowanie jak kogoś gorszego.
- Rozpowiadanie innym informacji o koleżance lub koledze bez zgody osoby zainteresowanej.

Co warto obejrzeć

- „Adam” (2009) Opowieść o młodym mężczyźnie z zespołem Aspergera i jego relacjach z innymi ludźmi.
- „Atypowy” – serial Netflix
- „My Name is Khan” (2010) Historia mężczyzny z zespołem Aspergera, który wyrusza w podróż, by udowodnić, że jest dobrym człowiekiem. Film porusza temat inności, uprzedzeń i tolerancji.
- „A Brilliant Young Mind” / „X+Y” (2014) Film o nastolatku w spektrum autyzmu, który bierze udział w międzynarodowym konkursie matematycznym.

Opracowanie:

Agnieszka Adamowicz, Szkoła Podstawowa nr 2 w Polkowicach

Logopedia w przedszkolu i szkole **– znaczenie wczesnego wsparcia rozwoju mowy dziecka**

Rozwój mowy jest jednym z najważniejszych elementów prawidłowego funkcjonowania dziecka – zarówno w sferze poznawczej, emocjonalnej, jak i społecznej. Umiejętność komunikowania się wpływa na relacje z rówieśnikami, sukcesy edukacyjne oraz poczucie własnej wartości. Dlatego tak istotną rolę w systemie oświaty odgrywa logopedia – zarówno na poziomie przedszkolnym, jak i szkolnym.

Wczesna interwencja logopedyczna w przedszkolu

Przedszkole to moment intensywnego rozwoju językowego dziecka. W tym czasie kształtują się podstawowe kompetencje komunikacyjne, artykulacyjne oraz społeczne. Wczesne zauważenie trudności i objęcie dziecka wsparciem logopedycznym pozwala na skuteczne zapobieganie pogłębianiu się zaburzeń mowy.

Do najczęściej diagnozowanych trudności w wieku przedszkolnym należą:

- opóźniony rozwój mowy,
- wady wymowy,
- zaburzenia artykulacji,
- trudności w rozumieniu i budowaniu wypowiedzi,
- zaburzenia funkcji prymarnych (oddychanie, połykanie, gryzienie).

Zajęcia logopedyczne w przedszkolu mają charakter przede wszystkim **profilaktyczny i wspierający rozwój**. Odbywają się w formie zabawy, z wykorzystaniem metod aktywizujących, elementów sensoryki oraz ćwiczeń usprawniających aparat artykulacyjny. Ważnym elementem pracy logopedy jest również współpraca z wychowawcą oraz rodzicami – systematyczne ćwiczenia w domu znacząco zwiększają efektywność terapii.

Logopedia szkolna – kontynuacja i specjalistyczne wsparcie

Na etapie edukacji szkolnej rola logopedy ulega rozszerzeniu. Oprócz kontynuacji terapii wad wymowy, pojawiają się nowe wyzwania związane z nauką czytania i pisania. Trudności językowe mogą przekładać się na problemy edukacyjne, takie jak:

- trudności w czytaniu i pisaniu,
- obniżona sprawność językowa,
- problemy z koncentracją i rozumieniem poleceń,
- zaburzenia komunikacji w relacjach rówieśniczych.

Logopeda szkolny prowadzi diagnozę, terapię indywidualną oraz zajęcia grupowe, dostosowując metody pracy do potrzeb ucznia. Coraz częściej wykorzystuje również narzędzia multimedialne, programy edukacyjne oraz elementy nowoczesnych technologii wspierających terapię.

Współpraca specjalistów i środowiska rodzinnego

Skuteczna pomoc logopedyczna wymaga ścisłej współpracy wielu osób: nauczycieli, pedagogów, psychologów, terapeutów oraz rodziców. Szczególną rolę pełni w tym zakresie poradnia psychologiczno-pedagogiczna, która diagnozuje potrzeby dziecka, wydaje opinie i orzeczenia oraz wspiera placówki oświatowe w organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Rodzice są nieodzownym elementem procesu terapeutycznego – ich zaangażowanie w systematyczne ćwiczenia, utrwalanie prawidłowych wzorców mowy oraz współpracę z logopedą znacząco wpływa na efekty terapii.

Logopedia jako inwestycja w rozwój dziecka

Wczesna diagnoza i odpowiednio prowadzona terapia logopedyczna to inwestycja w przyszłość dziecka. Prawidłowy rozwój mowy warunkuje nie tylko sukcesy edukacyjne, ale także rozwój społeczny i emocjonalny.

Dlatego tak ważne jest, aby działania logopedyczne były systematyczne, kompleksowe i dostosowane do indywidualnych potrzeb każdego dziecka.

Opracowanie:

Magdalena Remiszewska, Zespół Szkolno – Przedszkolny w Radwanicach

TO SIĘ WYDARZYŁO

Emocje, wiedza i odrobina szczęścia – IV Powiatowy Turniej Wiedzy Ogólnej dla klas II

Czy nauka może przypominać emocjonującą grę pełną niespodzianek, współpracy i dobrej zabawy? Uczestnicy Powiatowego Turnieju Wiedzy Ogólnej dla klas II już po raz czwartych udowodnili, że zdecydowanie tak. Wydarzenie w tym roku zgromadziło młodych reprezentantów dwunastu szkół powiatu polkowickiego, którzy z ogromnym zaangażowaniem i entuzjazmem mierzyli się z kolejnymi wyzwaniami. Konkurs poprzedził etap szkolny, podczas którego wyłoniono troje najlepszych uczniów reprezentujących każdą placówkę.

Turniej miał charakter interdyscyplinarny. Uczniowie mierzyli się z pytaniami z zakresu wiedzy ogólnej – zarówno grupowo, jak i indywidualnie – a także z zadaniami matematycznymi wymagającymi szybkiego liczenia i logicznego myślenia. Nie zabrakło quizu przyrodniczego oraz językowego z języka angielskiego.

Zdjęcia: Magdalena Maciejewska

Dodatkowo uczestnicy układali puzzle ekologiczne, rozpoznawali zwierzęta, podając ich nazwy w języku angielskim oraz rozwiązywali krzyżówkę opartą na ilustracjach dyscyplin sportowych.

W rywalizacji liczyła się nie tylko wiedza, ale również refleks, opanowanie i... odrobina szczęścia. Często o wyniku decydował los – to właśnie wylosowane pytanie mogło przesądzić o końcowej klasyfikacji i miejscu na podium. Dzięki temu uczniowie uczyli się, że sukces jest efektem nie tylko przygotowania, ale także umiejętności radzenia sobie z nieprzewidywalnymi sytuacjami i stresem. Choć wydarzenie miało formę konkursu, jego znaczenie wykraczało daleko poza rywalizację. Turniej stał się przykładem nowoczesnego podejścia do edukacji, w którym równie ważne jak wiedza są kompetencje społeczne, umiejętność działania pod presją czasu, komunikacja i współpraca w grupie. Dzieci uczyły się radzenia sobie z emocjami, wzmacniały poczucie sprawstwa oraz budowały wiarę we własne możliwości.

Tego typu inicjatywy doskonale wpisują się w ideę rozwijania kompetencji kluczowych, które stanowią fundament dalszej edukacji i funkcjonowania we współczesnym świecie. Uczniowie doskonalili kompetencje matematyczne, językowe i przyrodnicze, ale również kompetencje osobiste i społeczne. Turniej pobudzał ciekawość poznawczą, zachęcał do samodzielnego myślenia oraz pokazywał, że wiedza szkolna może mieć praktyczny i atrakcyjny wymiar. Wydarzenie miało również ogromną wartość integracyjną. Spotkanie uczniów z różnych szkół stworzyło przestrzeń do nawiązywania relacji, wymiany doświadczeń i wspólnego przeżywania sukcesów. Atmosfera życzliwej rywalizacji sprzyjała budowaniu pozytywnych emocji związanych z nauką i szkołą.

Te międzyszkolne zmagania okazały się także inspiracją dla nauczycieli, pokazując, że edukacja może wykraczać poza tradycyjne schematy nauczania. Różnorodne konkurencje, element zabawy, pracy zespołowej i zdrowej rywalizacji stały się przykładem, jak w kreatywny sposób rozwijać potencjał uczniów i angażować ich w proces uczenia się. Takie inicjatywy pokazują, że innowacyjne działania edukacyjne nie tylko zwiększają motywację dzieci, ale również budują szkołę otwartą na aktywność, współpracę i odkrywanie talentów.

Powiatowy Turniej Wiedzy Ogólnej dla klas II po raz kolejny udowodnił, że edukacja oparta na aktywności, współdziałaniu i angażujących wyzwaniach może być skuteczną innowacją pedagogiczną. To właśnie takie doświadczenia pomagają dzieciom odkrywać własne możliwości, rozwijać pasje i budować motywację do dalszej nauki.

Opracowanie:

Magdalena Maciejewska, Szkoła Podstawowa nr 4 w Polkowicach

Konkurs recytatorski „Wierszokleci – matematyka w wierszykach”

20 listopada 2025r. w Przedszkolu Miejskim nr 3 „Zaczarowany Ogród” już po raz trzeci odbył się konkurs recytatorski „Wierszokleci”. Motywem przewodnim była matematyka, którą można zaobserwować w wierszach. W konkursie brały udział dzieci z 5 grup przedszkolnych, tj.: „Mróweczki”, „Żabki”, „Sówki”, „Zajaczki” i „Jeżyki”, z których wybrano po 3 reprezentantów. Przedszkolaki były oceniane przez jury zgodnie z regulaminem konkursu. Zadanie to nie było łatwe, gdyż dzieci z ogromnym zaangażowaniem przedstawiły przygotowane wiersze. Piękne stroje, pomysłowe rekwizyty i wielkie serce włożone w występy sprawiły, że konkurs był prawdziwą przyjemnością do oglądania.

Opracowanie:

Marlena Kardyś, Przedszkole Miejskie nr 3 Zaczarowany Ogród w Polkowicach

MotoMikołaje w Szkole Podstawowej w Parchowie

W grudniowy poranek dzieci z punktu, oddziału przedszkolnego oraz z klasy pierwszej gościły niezwykłych gości - Cuprum Riders Stowarzyszenie Motocyklowe. MotoMikołaje, bo o nich mowa, pojawili się wraz z najważniejszą osobą tego dnia - św. Mikołajem.

Dzieci z niecierpliwością wypatrywały przybyłych gości, nasłuchując charakterystycznego dźwięku silników. Gdy na plac wjechał barwny korowód motocyklistów ubranych w stroje św. Mikołaja, radość nie było końca. Motocykle ozdobione świątecznymi akcentami wzbudziły ogromne zainteresowanie i zachwyt najmłodszych. Niestety, nie obyło się bez utrudnień. Wraz z MotoMikołajami pojawił się Grinch, który próbował zepsuć spotkanie. Jednak świąteczne humory oraz piosenki w wykonaniu dzieci szybko go przegoniły. Najważniejszym i najbardziej oczekującym momentem było spotkanie ze św. Mikołajem, który obdarował prezentem każde dziecko. Okazało się, że wszyscy byli grzeczni i zasłużyli na upominek. Wizyta zakończyła się wspólnymi zdjęciami. Dzieci jeszcze długo były zachwycone wyjątkowym i magicznym spotkaniem, a w przedszkolu przez resztę dnia panowała świąteczna atmosfera.

Bardzo dziękujemy niezwykłym gościom za przybycie. Wspomnienia oraz radość, którą stworzyła grupa motocyklowa Cuprum Riders Stowarzyszenie Motocyklowe pozostaną na długo w pamięci dzieci. MotoMikołaje przywieźli ze sobą nie tylko prezenty, ale przede wszystkim ogrom pozytywnej, świątecznej energii.

Opracowanie:

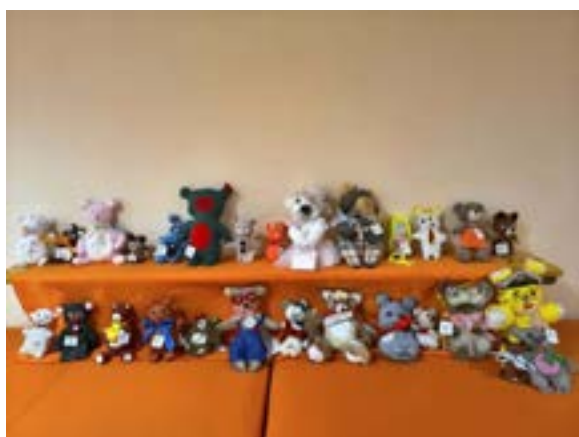
Monika Piórkowska, Szkoła Podstawowa w Parchowie

Podsumowanie ogólnopolskiego konkursu plastyczno-technicznego „Mój przyjaciel miś” dla dzieci 5–6-letnich

Do ogólnopolskiego konkursu plastyczno- technicznego pt.: „Mój przyjaciel miś” organizowanego przez nauczycielki z Przedszkola Miejskiego nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach wpłynęło 29 prac z przedszkoli z całej Polski. Dzieci zaprezentowały wysoki poziom kreatywności oraz różnorodne techniki plastyczno-techniczne.

Prace oceniało jury w składzie:

- Doradca metodyczny z Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach,
- Nauczyciel ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Polkowicach,
- Wicedyrektor Przedszkola Miejskiego nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach.

Komisja wyłoniła laureatów:

I miejsce – Alicja Zając, Przedszkole Gminne w Sławnie

II miejsce – Igor Bodak, Przedszkole Miejskie nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach

III miejsce – Jan Szajnicky, Przedszkole Gminne „Kraina Marzeń” w Jerzmanowej

Wyróżnienie – Maria Bielak, Przedszkole Gminne w Sławnie.

Wszystkim uczestnikom, nauczycielom i rodzicom serdecznie dziękujemy za zaangażowanie i gratulujemy sukcesów.

Opracowanie:

Elżbieta Duszeńko, Marta Leńczuk, Marzena Szajnicky
Przedszkole Miejskie nr 6 w Polkowicach

Międzypowiatowy konkurs „Bezpieczny Przedszkolak” jako przykład skutecznej profilaktyki i edukacji dla bezpieczeństwa w wieku przedszkolnym

W dniu 26 listopada 2025 r. w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Radwanicach odbył się międzypowiatowy konkurs wiedzy o bezpieczeństwie pt. „Bezpieczny Przedszkolak”, którego nadrzędnym celem było kształtowanie u dzieci świadomości zagrożeń oraz rozwijanie umiejętności bezpiecznego funkcjonowania w codziennych sytuacjach życiowych. Wydarzenie zostało zorganizowane przez panią Agnieszkę Olchowską oraz panią Natalię Horoszczak-Bethke, natomiast koordynację i prowadzenie konkursu objęła pani Barbara Pracowita.

W konkursie uczestniczyło sześć drużyn reprezentujących przedszkola z terenu kilku powiatów: Publiczne Przedszkole nr 1 w Przemkowie, Przedszkole Miejskie nr 5 w Polkowicach, Publiczne Przedszkole nr 1 w Głogowie, Publiczne Przedszkole w Buczynie oraz dwie drużyny z Publicznego Przedszkola w Radwanicach. Uczestnikami były dzieci sześciolatnie, które w toku rywalizacji miały możliwość zaprezentowania zarówno wiedzy teoretycznej, jak i umiejętności praktycznych z zakresu szeroko rozumianego bezpieczeństwa.

Założenia konkursu wpisywały się w podstawowe kierunki polityki oświatowej państwa oraz działania profilaktyczno-wychowawcze przedszkola. Szczególny nacisk położono na utrwalanie zasad bezpiecznego poruszania się po drogach, właściwego zachowania podczas zabaw, kontaktów z osobami obcymi, a także na rozwijanie świadomości dotyczącej pracy służb ratunkowych i umiejętności wzywania pomocy. Ważnym aspektem było również kształtowanie postaw odpowiedzialności za siebie i innych, współdziałania w grupie oraz przestrzegania ustalonych reguł.

Konkurs przyjął formę atrakcyjnych dla dzieci wyzwań i stacji zadaniowych, wśród których znalazły się m.in.: quiz dotyczący pojazdów uprzywilejowanych, zagadki i rebusy, układanie znaków drogowych, scenki dramowe (kalambury), puzzle tematyczne, podjęcie niezbędnych czynności związanych z udzielaniem pierwszej pomocy oraz tor przeszkód rozwijający sprawność fizyczną i koordynację ruchową. Taka forma pracy sprzyjała aktywizowaniu dzieci, pobudzaniu ich ciekawości poznawczej oraz utrwalaniu zdobytej wiedzy poprzez działanie.

Istotnym elementem wydarzenia była także część artystyczna. Dzieci z grupy „Bystrzaki” zaprezentowały piosenkę „Światła drogowe” oraz spontaniczny taniec, natomiast uczniowie klasy 3a przygotowali precyzyjnie zaplanowany układ taneczny (choreografia), który uatrakcyjnił program konkursu i podkreślił jego integracyjny charakter. Występy te wzmocniły pozytywną atmosferę spotkania oraz zbudowały poczucie wspólnoty między uczestnikami.

Ważnym partnerem wydarzenia była Ochotnicza Straż Pożarna w Radwanicach, której przedstawiciele pełnili rolę jury oraz zaprezentowali pokaz sprzętu ratowniczego i wozu strażackiego. Bezpośredni kontakt dzieci ze strażakami stanowił cenną okazję do poszerzenia wiedzy na temat ich pracy, a także do kształtowania postaw szacunku wobec służb niosących pomoc.

Na zakończenie konkursu dokonano podsumowania wyników i wręczono dyplomy oraz nagrody. Pierwsze miejsce zajęła drużyna „Muchomorki” z Publicznego Przedszkola w Radwanicach, drugie - Publiczne Przedszkole w Buczynie, trzecie - Przedszkole Miejskie nr 5 w Polkowicach, natomiast czwarte - Publiczne Przedszkole nr 1 w Głogowie.

Konkurs „Bezpieczny Przedszkolak” stanowi przykład dobrej praktyki w zakresie profilaktyki oraz edukacji dla bezpieczeństwa w wieku przedszkolnym. Pokazuje, że poprzez odpowiednio dobrane formy aktywności można skutecznie wspierać rozwój poznawczy, emocjonalno-społeczny i fizyczny dzieci, jednocześnie kształtując u nich postawy odpowiedzialności, samodzielności oraz troski o własne i cudze bezpieczeństwo.

Bez wątpienia tego typu inicjatywy mają istotne znaczenie w budowaniu fundamentów świadomego i bezpiecznego funkcjonowania każdego dziecka w środowisku społecznym.

Opracowanie:

Barbara Pracowita,
Przedszkole Publiczne w Radwanicach

Relacja z uroczystości „Powitanie Wiosny”

W dniu dzisiejszym w naszym przedszkolu odbyła się uroczystość z okazji powitania wiosny pt. „Witaj Wiosno”, przygotowana przez dzieci z grup „Tygryski” (3-latki) oraz „Słoniki” (5-latki) pod kierunkiem nauczycielek Kingi Skotnickiej i Marleny Zymiak.

Celem wydarzenia było przybliżenie dzieciom zmian zachodzących w przyrodzie w okresie wiosennym, rozwijanie ekspresji artystycznej oraz kształtowanie umiejętności współpracy i występowania przed publicznością.

Uroczystość miała formę przedstawienia słowno-muzycznego, w którym dzieci zaprezentowały wiersze, piosenki oraz układy taneczne związane z tematyką wiosny.

Mali artyści wcielili się w różnorodne role, m.in. chmurek, słoneczka, wiatru, kwiatów, owadów, motyli, ptaków oraz żabek. Dzięki wykorzystaniu rekwizytów oraz elementów dramy występ był atrakcyjny i angażujący dla odbiorców.

Dzieci z dużym zaangażowaniem prezentowały swoje umiejętności, wykazując się odwagą, pamięcią oraz poczuciem rytmu. Wspólne śpiewy i zabawy ruchowe wprowadziły wszystkich uczestników w radosny, wiosenny nastrój. Szczególnym elementem było wspólne wykonanie piosenki na zakończenie, które zintegrowało wszystkie grupy obecne na uroczystości.

Wydarzenie było również okazją do rozwijania kompetencji społecznych dzieci – współdziałania w grupie, przestrzegania ustalonych zasad oraz wzajemnego wspierania się podczas występu.

Uroczystość przebiegła w miłej, radosnej atmosferze i dostarczyła dzieciom wielu pozytywnych emocji.

Scenariusz obchodów pierwszego dnia wiosny – „Witaj wiosno”

Grupa wiekowa: Tygryski (3 latki) – Słoniki (5 latki) **Czas trwania:** 20 – 25 min **Forma:** przedstawienie wiosenne z wierszami, piosenkami, tańcami i rekwizytami **Prowadzące:** Kinga Skotnicka, Marlena Zymiak

Cele ogólne:

- Powitanie wiosny i kształtowanie wrażliwości na zmiany w przyrodzie
- Rozwijanie ekspresji artystycznej, ruchowej i muzycznej
- Wspieranie współpracy w grupie i nauki występowania publicznego
- Pobudzenie kreatywności i wyobraźni poprzez zabawy, piosenki i rekwizyty

Cele szczegółowe (dziecko)

- Umie nazywać zjawiska i elementy przyrody związane z wiosną, takie jak słońce, deszcz, wiatr, kwiaty, owady
- Potrafi uczestniczyć w krótkim wierszu, piosence lub tańcu
- Wykazuje umiejętność współdziałania w grupie podczas występu
- Rozwija motorykę małą i dużą poprzez gesty, taniec i zabawy z rekwizytami
- Wyraża emocje związane z radością z nadejścia wiosny
- Obserwuje i komentuje zmiany zachodzące w przyrodzie podczas wiosny

Metody pracy

- Aktywizujące: dziecko jako aktor i narrator
- Zabawy ruchowe i muzyczne z rekwizytami
- Nauka przez doświadczenie i obserwację przyrody
- Elementy dramy – wcielanie się w role chmurki, słońca, owadów i zwierząt

Formy pracy

- Wiersze indywidualne i grupowe
- Piosenki z instrumentami i ruchem
- Tańce z rekwizytami i w rytmie muzyki
- Zabawowe inscenizacje sceniczne

Przebieg przedstawienia:

Powitanie (prowadzi nauczyciel)

Szanowna Pani Dyrektor, Szanowna Pani Wicedyrektor, drodzy Rodzice, Kochane Dzieci! Serdecznie witamy wszystkich na naszym wiosennym przedstawieniu „**Witaj Wiosno!**” Dzieci przez ostatnie tygodnie przygotowywały wiersze, piosenki i tańce, aby dziś zaprezentować swoje talenty.

Wiosna to czas radości, kolorów, śpiewu ptaków i pierwszych kwiatów – mamy nadzieję, że dzisiejszy występ przyniesie Państwu wiele uśmiechu i radości.

A teraz... zapraszamy na wiosenną przygodę!

Część I – Pogoda

1. Chmurki

Dziecko 1 Płynę lekko po błękitach, cicho sobie w chmurce skrycie. Gdy potrzeba – deszcz przynoszę, by urosły kwiatów kosze.

Dziecko 2 Kap, kap, kap – deszczyk pada, ziemi wodę dziś dokłada. Bez deszczyku, moi mili, nie ma wiosny ani chwili!

2. Wiosenny deszczyk

Dziecko 3 Kap, kap, kap – deszczyk pada, kwiatkom wodę dziś dokłada. Chwilkę pada, potem znika, a zza chmurki słońce bryka.

3. Tęcza

Dziecko 4 Po deszczu na niebie

tęcza śmieje się do ciebie. Kolorowy most maluje, wiosnę pięknie pokazuje.

4. Piosenka- zabawa ruchowa

Piosenka: „Chodźmy z wiosną” – Tygryski

Część II – Słoneczko i wiatr

5. Słoneczko

Dziecko 5 Jestem złote, jestem jasne, wiosną budzę pola własne. Gdy promykiem świat ogrzewam, ptaszek piękną piosnkę śpiewa.

Dziecko 6 Gdy słoneczko jasno świeci, cieszą się na świecie dzieci. Bo gdy ciepło wszędzie wkoło – wiosna robi się wesoło!

6. Wiatr

Dziecko 7 Wietrzyk wiosną lekko wieje, trawę, listki kołysze. Szumi cicho: „Wiosna tu!” i rozwiewa zimny chłód.

7. Taniec- zabawa ruchowa

Taniec: „Polka dla wiosny” – „Słoniki”

Część III – Kwiaty i owady

8. Kwiatki

Dziecko 8 Spałem zimą pod śniegiem białym, cichy byłem, bardzo mały. Lecz słoneczko mnie zbudziło – i od razu raźniej było!

Dziecko 9 Rosnę sobie przy ścieżeczce, blisko domu i ławeczce. Gdy mnie widzisz – uśmiech daj, bo ja wiosny jestem znak!

Dziecko 10 Nie zrywajcie mnie, kochani, niech podziwiają wszystkie panie. Na rabatce chcę tu rosnąć, by powitać piękną wiosnę!

9. Pszczółka

Dziecko 11 Bzyczy pszczółka: bzz, bzz, bzz, z kwiatka na kwiatek leci już. W słońku nektar zbiera z rana, pracowita jest od rana.

10. Biedronka

Dziecko 12 Mała biedronka w kropki ubrana, po zielonym listku spaceruje od rana. Słońce ją grzeje, wiatr lekko dmucha, a ona wiosennych sekretów słucha.

11. Piosenka

Piosenka z instrumentami: „Koncert na zielonej łące”- „Tygryski”

Część IV – Motyle i ptaszki

12. Motyle

Dziecko 13 Kolorowe skrzydła mam, nad kwiatkami fruwać sam. Lekko w górę, lekko w dół – wiosna wokół, cud i czar!

Dziecko 14 Gdy słoneczko jasno świeci, tańczę jak w balecie dzieci. Skrzydła mienią się barwami – wiosna tańczy razem z nami!

Dziecko 15 Jestem lekki jak chmurka mała, wiosna mnie tu przysłała. Bym nad światem dziś fruwał i radością was czarował!

13. Ptaszki

Dziecko 16 Ćwir, ćwir, ćwir – już wróciłem, długą drogę przeleciałem. Z ciepłych krajów przyleciałem, bo za domem zatęskniłem.

Dziecko 17 Buduję gniazdko wśród gałęzi, tam gdzie wiosna już zwycięży. Miękkie piórka w nim układam i piosenki opowiadam.

Dziecko 18 Macham skrzydłem w lewo, w prawo, z wiosną latam bardzo żwawo. Nad łąkami, nad drzewami śpiewam pięknie razem z wami!

Część V

14. Żabki

Dziecko 19 Hop do wody! Plusk i chlup! W stawie słysząc żabi tup. Słońce grzeje mnie od rana – jaka wiosna roześmiana!

Dziecko 20 Siedzę cicho na kamieniu, w zielonym moim ubraniu. Gdy usłyszę ptaków śpiew, wiem, że wiosna blisko jest!

Dziecko 21 Skaczę w lewo, skaczę w prawo, z żabką zawsze jest zabawą! Rechoć niesie się po stawie – wiosna bawi się ciekawie!

15. Piosenka

Piosenka: „Wiosna, wiosenka” – „Słoniki”

Zakończenie– Wiosna, piosenka i wspólna zabawa

16. Wiosna

Dziecko 22 Jestem Wiosna – przyszedłam do was z ciepłym wiatrem prosto do was. Budzą się już wszystkie drzewa, zielenią się pola, nieba.

Dziecko 23 Przynoszę kwiaty, śpiew i słońce, dni pachnące i gorące. Zostań z nami, mały świecie – najpiękniej jest wiosną przecież!

17. Piosenka – wspólna dla wszystkich grup

Piosenka- „Bo idzie Wiosna – hop, hop, hop!”

- wspólna zabawa wszystkich dzieci i nauczycieli
- machanie rękami, podskoki, radosne zakończenie

Opracowanie:

Kinga Skotnicka, Marlena Zymiak, Przedszkole Publiczne w Radwanicach

Marchewka - małe warzywo, wielka moc!

W kwietniu, przedszkolaki z grupy „Słoneczka” z Przedszkola Miejskiego nr 2 „Słoneczko” w Polkowicach, świętowały *Dzień Marchewki*. Tego dnia marchewka stała się główną bohaterką wszystkich aktywności. Dzieci ubrały się na pomarańczowo, a salę przedszkolną przyozdobiły marchewkowe dekoracje.

Na początku zajęć w krótkim filmiku pani marchewka znajdująca się w ogrodzie warzywnym przywitała przedszkolaki i zaprosiła je do wspólnej zabawy. Następnie dzieci miały możliwość poznać właściwości, walory odżywcze i ciekawostki dotyczące marchewki dzięki informacjom zawartym w prezentacji multimedialnej. W czasie prezentacji dzieci nie tylko odpowiadały na pytania otwarte, ale i odszukały na globusie państwo, w którym wyrosła pierwsza marchewka oraz zmierzyły za pomocą sznurka długość największej wyhodowanej marchewki. Najważniejszym punktem zajęć była jednak degustacja różnych dań z marchewki, takich jak: chipsy marchewkowe, surówka, marchewka gotowana, sok i ciasto marchewkowe. Ponadto dzieci dotykały i wąchały korzeń marchewki próbując odnaleźć odpowiedź na pytania: *Jak wygląda marchewka? Czy marchewka pachnie?* Przedszkolaki badały także nasiona marchewki i wnioskowały co jest potrzebne, aby nasionko wykiełkowało i wyrósł z niego korzeń. Podczas wszystkich zaplanowanych aktywności dzieci rozwijały nie tylko zmysł smaku, ale i zmysły: wzroku, dotyku i węchu. Natomiast dzięki grze planszowej „*Marchewkowe pole*” przedszkolaki (podzieleni na dwie drużyny) nie tylko rozwijały aktywność poznawczą, ale i obszar emocjonalno - społeczny.

Na zakończenie zajęć czekała na dzieci wspiana balonowa niespodzianka w postaci ogromnej marchewki

złożonej z małych, pomarańczowych i zielonych balonów, która poruszała się dzięki tanecznym ruchom dzieci tworząc radosny, pomarańczowy taniec.

Dzień Marchewki w grupie „Słoneczek” był to wyjątkowo radosny i udany dzień. Przedszkolaki nie tylko dowiedziały się, jak ważną rolę marchewka odgrywa w życiu codziennym (zwłaszcza w kuchni), ale i była to wspaniała okazja do promowania zdrowego odżywiania się.

SCENARIUSZ ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Temat zajęć: *Marchewka - małe warzywo, wielka moc!*

Opracowała: Milena Nowak

Grupa: 6-latki

Cele ogólne:

- Poznanie charakterystycznych cech i znaczenia marchewki jako warzywa
- Rozwijanie aktywności poznawczej dzieci
- Kształtowanie nawyków zdrowego odżywiania

Podstawa programowa: I.5, I.7, II.11, III.5, III.8, IV.2, IV.5, IV.7, IV.12, IV.15, IV.16, IV.18

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- wie, jak wygląda marchewka,
- zna kolor, smak, strukturę i zapach marchewki,
- rozwija zmysły (smaku, węchu, wzroku i dotyku)
- zna podstawowe informacje dotyczące uprawy marchewki,
- potrafi wymienić różne zastosowania marchewki w kuchni,
- wie, że marchewka jest zdrowa i zawiera witaminy,
- z uwagą ogląda prezentację multimedialną,
- przestrzega zasad ustalonych w grze,
- rozwija małą motorykę,
- kształtuje odporność emocjonalną,
- rozwija logiczne myślenie,
- dokonuje analizy i syntezy słuchowej wyrazów,
- przelicza w dostępnym dla siebie zakresie,
- kształtuje umiejętność współpracy w grupie,
- rozwija sprawność ruchową,
- doskonali orientację kierunkową w przestrzeni i na kartce papieru,
- tworzy miłą atmosferę,
- określa swoje upodobania.

Metody pracy:

- **ogładowa:** pokaz, degustacja
- **słowne:** rozmowy, objaśnienia wykonania zadania, instrukcje słowne
- **czynne:** metoda zadań stawianych dziecku do wykonania

Formy pracy:

- indywidualna
- grupowa
- zbiorowa

Środki dydaktyczne:

drewniane koszyki, marchewka, tablica multimedialna, filmik i prezentacja multimedialna, nasiona marchewki, globus, sznurek, ciasto marchewkowe, dzbanek z sokiem marchewkowym, surówka z marchewki, marchewka gotowana, chipsy z marchewki, marchewka surowa, stolik z napisem, papierowy obrus, serwetki, talerzyki i kubeczki jednorazowe, gra planszowa, kostka do gry i pionki dwa welurowe woreczki w kształcie marchewki, zagadki z kategorii owoce i warzywa, utwór pt.: „Marcheweczka” Baśniowych Przygód, marchewka zrobiona z balonów, kolorowe kartki z bloku technicznego, dwa filcowe koszyczki w kształcie marchewki, sylwety

smutnej i wesołej marchewki, grządka wykonana z kartonu, dekoracje.

Przebieg zajęć:

I. Wprowadzenie- zainteresowanie tematem:

Nauczyciel nakreśla dzieciom temat omawianych zajęć i odtwarza filmik edukacyjny przedstawiający marchewkę zapraszającą dzieci z grupy do obchodów Dnia Marchewki.

II. Omówienie prezentacji multimedialnej pt.: „Marchewka- małe warzywo-wielka moc!” przygotowanej przez nauczyciela:

Nauczyciel przedstawia dzieciom przygotowaną prezentację multimedialną dotyczącą właściwości, walorów odżywczych, sposobów uprawy i zastosowania marchewki. W trakcie prezentacji nauczyciel

zadaje dzieciom pytania otwarte, przedstawia ciekawostki dotyczące marchewki. W trakcie omawiania informacji dotyczących marchewki korzysta z nasion marchewki, globusa i sznurka.

III. Degustacja dań z marchewki:

Nauczyciel zaprasza dzieci do stolika z marchewką, na którym znajdują się różne dania z marchewki (surówka, chipsy z marchewki, marchewka gotowana, marchewka surowa, ciasto marchewkowe, sok marchewkowy). Następnie zachęca dzieci do degustacji wybranych dań. Po zakończeniu degustacji nauczyciel zaprasza dzieci na dywan i prosi je o określenie smaku (np. słodki, słony, gorzki), zapachu (przyjemny, nieprzyjemny) i konsystencji (np. twarda, chrupiąca, miękka itp.) marchewki i dokańcza omawianie prezentacji.

IV. Gra planszowa „Marchewkowe pole”:

Nauczyciel zaprasza dzieci do wspólnej gry planszowej - „Marchewkowe pole”. Nauczyciel rozkłada plansze, ustawia pionki, kostkę i tłumaczy dzieciom zasady gry. Dzieli dzieci na dwie drużyny (poprzez odliczenie do 2). Dzieci z drużyny nr 1 siadają po lewej stronie planszy, a z drugiej drużyny po prawej stronie. Gra rozpoczyna się wtedy, gdy jedna z drużyn wyrzuci na kostce 6 oczek. Każda z drużyn po kolei wyznacza do rzutu gracza. Dzieci poruszają się po polach z marchewką w kierunku, który wskazują strzałki. Jeśli staną na jednym z pól to wspólnie wykonują zadanie wpisane na marchewce. Zadania odczytuje nauczycielka. Wygrywa ta drużyna, której pionek jako pierwszy przekroczy linię mety. Jeśli obie drużyny staną pionkiem na tym samym polu, a jedna z nich już wykonała wskazane zadanie, to losuje zagadkę z kategorii: warzywa i owoce.

V. Zabawa muzyczno-ruchowa „Taniec z marchewką”:

Dzieci stają na małym dywanie wokół marchewki z balonów i przymocowanej na sznurku do lampy. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z bloku technicznego i włącza piosenkę pt.: „Marcheweczka” Baśniowych Przygód. Zaprasza dzieci do wspólnego tańca i zabawy z marchewką. Nauczycielka zachęca, aby dzieci machały kartkami w stronę marchewki, dzięki czemu wprawia ją w ruch, a marchewka będzie tańczyła razem z dziećmi.

VI. Podsumowanie zajęć:

Nauczyciel prosi dzieci o zajęcie miejsc na dywanie. Następnie prosi o wspólne udzielenie odpowiedzi (TAK lub NIE) na trzy krótkie pytania dotyczące zakresu omawianych zajęć. Dzieci dokonują oceny zajęć poprzez umieszczenie marchewki ze smutną (jeśli zajęcia się nie podobały) lub wesołą miną (jeśli się podobały) na grządce i dziękuje im za udział w zajęciach.

Opracowanie:

Milena Nowak, Przedszkole Miejskie nr 2 „Słoneczko” w Polkowicach

Wielkanocny escaperoom – nauka przez zabawę

Z okazji Wielkanocy warto zaproponować uczniom aktywność, która łączy naukę z ruchem, współpracą i dobrą zabawą. Jedną z takich form jest organizacja szkolnego escaperoomu o tematyce wielkanocnej.

Zabawa rozpoczyna się w klasie. Nauczyciel wraz z uczniami „odnajduje” list od Zajączka Wielkanocnego.

Z jego treści uczniowie dowiadują się, że na terenie szkoły zostały ukryte stacje zadaniowe, które pomogą im odnaleźć wielkanocną niespodziankę.

Stacje zadaniowe to wyznaczone miejsca w różnych przestrzeniach szkoły (np. sala lekcyjna, korytarz, biblioteka), w których dzieci wykonują konkretne zadania. Każda stacja zawiera jedną zagadkę lub krótkie polecenie. Zadania są ponumerowane, co ułatwia organizację pracy i prowadzi uczniów przez kolejne etapy gry.

Uczestnicy zostają podzieleni na kilkusobowe grupy (np. 3–5 osób).

Każda z nich otrzymuje kartę pracy z tabelą do wpisywania liter. Zadaniem uczniów jest odnalezienie wszystkich stacji i rozwiązanie przygotowanych zagadek. Celem takiej formy pracy jest nie tylko utrwalenie wiedzy, ale także rozwijanie logicznego myślenia, umiejętności współpracy oraz wzbudzanie ciekawości poznawczej.

Zadania mają charakter interdyscyplinarny, łączą elementy edukacji matematycznej, polonistycznej oraz przyrodniczej, dzięki czemu uczniowie wykorzystują różne kompetencje w praktyce.

Każda zagadka polega na rozwiązaniu krótkiego zadania (np. matematycznego, językowego, logicznego lub w formie wierszyka) zakończonego wyborem poprawnej odpowiedzi.

Do odpowiedzi przypisana jest litera. Uczniowie zapisują ją w tabeli, a po wykonaniu wszystkich zadań tworzą hasło końcowe – „PLAC ZABAW”.

Po jego odczytaniu dzieci wraz z nauczycielem udają się na plac zabaw.

Tam rozpoczyna się ostatni etap – poszukiwanie ukrytego koszyczka wielkanocnego z niespodzianką oraz listem, a w nim gratulacje za wykonanie zadania i życzenia zdrowych, radosnych świąt.

Taka forma aktywności:

- integruje zespół klasowy,
- uczy współdziałania i komunikacji,
- wprowadza element ruchu i emocji,
- sprawia, że zdobywanie wiedzy staje się przygodą.

Głównym celem stacji zadaniowych jest:

- utrwalanie wiedzy w atrakcyjnej, angażującej formie,
- rozwijanie logicznego myślenia i umiejętności rozwiązywania problemów,
- kształtowanie współpracy w grupie,
- wzbudzanie ciekawości i motywacji do działania.

Zachęcam do wykorzystania tej formy pracy, to doskonały sposób na kreatywne i radosne świętowanie w szkolnej przestrzeni.

Fotografie – Olga Mrozik

Opracowanie:

Olga Mrozik, Szkoła Podstawowa nr 3 w Polkowicach

Swobodne czytanie jako sposób na budowanie nawyku czytania w klasie

W pracy z dziećmi widzę, jak bardzo potrzebują one nie tylko dobrze zaplanowanych działań dydaktycznych, ale również chwili wyciszenia, swobody i przestrzeni do pracy we własnym tempie. Jako nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej i pedagog staram się szukać takich rozwiązań, które z jednej strony wspierają realizację podstawy programowej, a z drugiej – pomagają budować u uczniów dobre nawyki, rozwijać samodzielność i zadbać o ich komfort emocjonalny. Z tej potrzeby narodził się pomysł wprowadzenia w klasie swobodnego czytania w czasie wolnym.

Założenia i organizacja

Pomysł polega na tym, że uczniowie przynoszą do szkoły wybraną przez siebie książkę, dopasowaną do swoich zainteresowań i możliwości. Sięgają po nią w momentach, gdy wcześniej zakończą pracę lub gdy pozostaje czas po sprawdzianach i kartkówkach. W sali stworzyłam umowną „strefę relaksu” na dywanie, gdzie dzieci mogą wygodnie usiąść lub się położyć i w spokojnej atmosferze czytać.

Indywidualizacja pracy ucznia

W mojej klasie uczą się dzieci o różnym tempie pracy -są uczniowie, którzy szybko i sprawnie radzą sobie z zadaniami, ale też tacy, którzy potrzebują więcej czasu i wsparcia. Swobodne czytanie daje każdemu możliwość wykorzystania wolnej chwili w sposób wartościowy, bez presji i pośpiechu. Uczeń sama decyduje, po jaką książkę sięga, jak długo czyta i jaką formę pracy wybiera. W praktyce jest to proste rozwiązanie, które uczy samodzielności i dobrej organizacji własnego czasu.

Efekty dydaktyczne

Zauważyłam, że ta forma pracy przynosi bardzo dobry efekt. U części uczniów, którzy wcześniej nie sięgali po książki samodzielnie, pojawiło się dokończenie pierwszych lektur. Towarzyszy temu stopniowa poprawa techniki czytania, większa płynność oraz rosnąca pewność siebie. Dzieci coraz chętniej zgłaszają się do czytania na głos podczas zajęć.

Równie ważny jest wpływ tej metody na atmosferę w klasie.

Atmosfera i relacje w klasie

Swobodne czytanie sprzyja wyciszeniu i pozwala dzieciom na chwilę oddechu w intensywnym dniu szkolnym. Uczniowie bardzo lubią ten czas – często sami o niego pytają. Zdarza się również, że spontanicznie dzielą się między sobą fragmentami książek, opowiadają o bohaterach czy przeżywanych przygodach. To naturalny i bardzo cenny sposób budowania zainteresowania czytaniem.

Współpraca z rodzicami

Docierają do mnie także sygnały od rodziców, że dzieci zaczęły częściej sięgać po książki w domu. Coraz częściej czytanie staje się elementem wieczornego wyciszenia przed snem, co pokazuje, że ten nawyk zaczyna przenosić się poza szkołę.

Sukcesy uczniów

Co szczególnie cieszy, niektórzy uczniowie dzięki tej metodzie po raz pierwszy samodzielnie przeczytali książkę od początku do końca. To dla nich duży sukces i ważne doświadczenie, które buduje motywację do dalszego czytania.

Podsumowanie

Swobodne czytanie jest rozwiązaniem prostym, a jednocześnie bardzo wartościowym. Wspiera rozwój kompetencji czytelniczych, uczy systematyczności i daje dzieciom przestrzeń do kontaktu z książką w spokojny, naturalny sposób. Pokazuje też, że czytanie może być przyjemnością – i właśnie to jest w nim najważniejsze.

Opracowanie:

Anna Motylewska-Szulczyńska, Szkoła Podstawowa nr 4 w Polkowicach

Wychowanie przedszkolne odgrywa niezwykle ważną rolę w rozwoju dziecka, ponieważ to właśnie w pierwszych latach życia kształtują się podstawowe umiejętności społeczne, emocjonalne i poznawcze. Nauczyciel wychowania przedszkolnego pełni szczególną funkcję – nie tylko przekazuje wiedzę, ale także wspiera dzieci w odkrywaniu świata, budowaniu relacji oraz rozwijaniu samodzielności i kreatywności.

O swojej pracy opowiedziała nam Pani Agnieszka Dziura – nauczycielka wychowania przedszkolnego w Przedszkolu Miejskim nr 3 „Zaczarowany ogród” w Polkowicach.

Dlaczego zdecydowała się Pani zostać nauczycielką wychowania przedszkolnego?

Będąc dzieckiem zawsze marzyłam, by zostać nauczycielką. Często wracając do domu naśladowałam swoją wychowawczynię z przedszkola. Ustawiałam lalki i misie, by im opowiadać i „czytać” bajki. Pamiętam, że zawsze wokół mnie było wiele młodszych dzieci, którym organizowałam rozmaite zabawy (robiłam kolorowanki, wspólnie bawiliśmy się w szkołę itp.). Nawet zrobiłam sobie „dziennik lekcyjny” i sprawdzałam obecność oraz wstawiałam oceny. To chyba był przedsmak mojej pasji, którą od ponad 20 lat mogę realizować. Cieszę się, że mogę obserwować rozwój dzieci i rozbudzać w nich ciekawość świata oraz być częścią ich wspomnień.

Jak wyglądały Pani początki pracy w przedszkolu?

To był bardzo intensywny czas zarówno zawodowo jak i prywatnie. Moja kochana córka Madzia miała wówczas 3 latka i potrzebowała mnie bardzo, a ja realizując awans zawodowy poświęcałam się pracy na 101%. Nie było wówczas tyle możliwości technologicznych co dzisiaj. Wszystkie pomoce tworzyłam sama (z pomocą męża). To był czas wielkiej kreatywności. Otrzymałam ogromną pomoc ze strony mojego opiekuna pani Basi oraz wsparcie i umożliwienie „rozwinienia skrzydeł” od ówczesnej dyrektorki Pani Haliny. Dzięki wsparciu moich kochanych rodziców i męża mogłam to wszystko pogodzić.

Co najbardziej lubi Pani w swojej pracy?

Nieprzewidywalność, to co jest w naszej pracy codziennością. Nie mogę w 100 procentach czegoś sobie zaplanować, bo każdy dzień jest inny. Nauczyciel musi być elastyczny, kreatywny. Nie ma rutyny. Pracując z małymi dziećmi musimy być aktywne i czujne cały dzień. Każde dziecko jest inne, musimy je poznać i do niego dotrzeć. Jednego dnia jest zadowolone, a na drugi dzień przychodzi z „plecakami doświadczeń”.

Jakie cechy powinien mieć dobry nauczyciel przedszkolny?

Empatia i pokora to zawsze powtarzam swoim młodszym koleżankom. Bez empatii ta praca nie ma sensu, a mając w sobie pokorę wiele można się nauczyć od ludzi wokół.

Czy pamięta Pani jakieś szczególnie wzruszające lub zabawne sytuacje z pracy z dziećmi?

Tych zabawnych sytuacji było mnóstwo i nadal są. Dzieci są wspaniałe i bardzo bezpośrednie. Z pewnością wzruszają mnie momenty jak przy spontanicznych spotkaniach „absolwencji” i ich rodzice z wielką sympatią opowiadają o sobie, jak również wspominają „cudowne” lata spędzone w przedszkolu.

Jak zmieniały się dzieci i edukacja przedszkolna na przestrzeni lat?

Dzieci obecnie oczekują od nauczyciela ciekawych metod pracy. Są aktywniejsze i szybciej przyswajają wiedzę. Niestety szybko się nudzą i potrzebują nowości. Rozpoczynając pracę miałam do dyspozycji tablicę tematyczną, którą sama przygotowywałam lub korzystałam z zasobów koleżanek. Samodzielnie przygotowywałam dla każdego dziecka pomoce dydaktyczne. Często do późna w nocy i przy „przychylnej” pomocy męża. Uczestniczyłam chyba we wszystkich kursach i szkoleniach odbywających się w naszym ośrodku metodycznym. Obecnie wszystko można mieć z Internetu lub samemu wykonać w Canvie.

Jakie są największe wyzwania w pracy nauczyciela przedszkola?

Radzenie sobie z trudnymi zachowaniami przy jednoczesnym dbaniu o bezpieczeństwo i rozwój wszystkich dzieci. Nauczyciele muszą utrzymywać wysoki poziom koncentracji i energii przez wiele godzin. Dostosowanie zajęć do dzieci o różnym tempie rozwoju, krótkim czasie skupienia uwagi oraz specyficznych potrzebach edukacyjnych (np. praca z dziećmi z opiniami i orzeczeniami).

W jaki sposób buduje Pani relacje z dziećmi i ich rodzicami?

Budowanie relacji to proces, który opieram na trzech filarach: autentyczności, bezpieczeństwie i partnerstwie. Każda grupa – dzieci i rodzice – potrzebuje nieco innego podejścia, ale cel jest wspólny: stworzenie przestrzeni pełnej zaufania.

Czy praca z dziećmi wpływa na Pani życie prywatne?

Nie sposób oddzielić bycia nauczycielem od życia prywatnego. Często wracając z pracy „przerabiam” zaistniały problem. Myślę jak pomóc, albo wesprzeć. Moja rodzina już pogodziła się z tym, że praca jest moją pasją.

Jakie wartości stara się Pani przekazywać swoim wychowankom?

Od zawsze tłumaczę „swoim” dzieciom, że jesteśmy przedszkolną rodziną, wspieramy się, wspólnie bawimy i jesteśmy dla siebie dobrzy i mili. Pomagamy sobie. Możemy na sobie polegać, a jak się tego nauczą w przedszkolu, to wchodząc w kolejną grupę społeczną, będą wracać do tych wartości, bo będzie im tego brakować.

Co daje Pani największą satysfakcję zawodową?

Uśmiech na twarzach dzieci i że chętnie i z przyjemnością uczęszczają do przedszkola

Czy jest jakieś osiągnięcie, z którego jest Pani szczególnie dumna?

Cieszę się, że propozycje działań, które rozpocząłam na starcie mojej pracy: XV Edycja Międzyprzedszkolnej Olimpiady Matematycznej Dzieci 6-letnich „Mały matematyk”, XV Edycja Prezentacji Teatralnych dzieci 3-4 letnich, III Edycja Rambitu „Wiedzy o bezpieczeństwie dla dzieci 6 letnich”, mogę dalej kontynuować, dzięki wsparciu dyrektorki Karoliny Możdżanowskiej i mojej koleżanki Marzenny Karasińskiej oraz wszystkim koleżankom z pracy za co wszystkim ogromnie dziękuję, bo w takich działaniach odkrywamy jak ważna jest dobra współpraca.

Jak radzi sobie Pani w trudnych sytuacjach wychowawczych?

Każde dziecko wchodząc do przedszkola, ma „plecak doświadczeń”. Moją rolą jest pomoc w jego „rozpakowaniu”. Rozmowa, obserwacja i wiele empatii - to pomaga.

• Jakie ma Pani zainteresowania poza pracą?

Uwielbiam gotować i piec dla swojej rodziny. Mam cudownych przyjaciół na czele z moją bratową. Spotkania i rozmowy z nimi ładują moje baterie.

Czy pamięta Pani swoich ulubionych nauczycieli z dzieciństwa?

Oczywiście. Ja uczęszczałam do Szkoły Podstawowej w Jędrzychowie. Mnie wspominałam Panią Michalinę Rażną - moją pierwszą wychowawczynię, a wzór nauczyciela czerpię od wspaniałej Pani Danuty Jurak – wspaniale przekazywała wiedzę.

Jakie rady dałaby Pani osobom, które chcą pracować w przedszkolu?

Być osobą otwartą na potrzeby dzieci, pełną pasji i empatii. Ważna jest kreatywność.

Co według Pani jest najważniejsze w wychowaniu małych dzieci?

Granice i bycie konsekwentnym. Będąc na szkoleniu w naszej poradni usłyszałam od pani psycholog wspaniałe porównanie odnośnie wychowania - „wychowanie jest jak łódź – jedno wiosło to miłość, a drugie wymagania – muszą równo utrzymywać tę łódź”. Czyż to nie piękne i w punkt?

Jakie marzenia lub plany zawodowe ma Pani na przyszłość?

Być dobrym człowiekiem i nauczycielem - ciągle z pasją.

Gdyby mogła Pani jeszcze raz wybrać zawód, czy ponownie zostałaby Pani nauczycielką?

Oczywiście. To jest to co kocham.

Dziękujemy za rozmowę, życzymy wielu sukcesów, inspiracji i radości z wykonywanej pracy.

Rozmawiała:

Dorota Maksymczak

doradca metodyczny Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

„PIERWSZE KROKI W ŚWIECIE MATEMATYKI” – 15 LAT MIĘDZYPRZEDSZKOLNEJ OLIMPIADY MATEMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU MIEJSKIM NR 3 „ZACZAROWANY OGRÓD” W POLKOWICACH

Matematyka... jedni ją uwielbiają, inni się jej obawiają. Nie zmienia to faktu, że umiejętności matematyczne są przydatne w rozmaitych sytuacjach zadaniowych i życiowych.

Tymczasem wielu uczniów czy przedszkolaków ma trudności z przyswajaniem pojęć matematycznych i tzw. myśleniem

operacyjnym. To, czy potrafimy wykazać się umiejętnościami matematycznymi zależy w znacznym stopniu od indywidualnej, emocjonalnej odporności na stres. Odporność rodzi się wtedy, gdy w sytuacji

trudnej potrafimy poradzić sobie z wykonaniem zadania.

Okazją do doskonalenia umiejętności matematycznych i pokonywania trudności jest Międzyprzedszkolna Olimpiada Matematyczna dzieci 6-letnich pt. „Mały matematyk”, której gospodarzem od 15 lat jest Przedszkole Miejskie nr 3 „Zaczarowany Ogród” w Polkowicach, a inicjatorkami wychowawczynie: Agnieszka Dziura, Barbara Kulczycka i Marzenna Karasińska.

Głównym celem olimpiady jest niezmiennie:

1. Rozwijanie zainteresowań i uzdolnień matematycznych dzieci.
2. Kształtowanie umiejętności matematycznych oraz rozwijanie operacyjnego rozumowania dzieci.
3. Kształtowanie odporności emocjonalnej.
4. Doskonalenie współpracy w zespole.

Olimpiada Matematyczna w przedszkolu z 15-letnią tradycją to wyjątkowe wydarzenie, które łączy naukę z zabawą, budując u dzieci pozytywne nastawienie do nauk ścisłych już od najmłodszych lat.

Po 15 latach program jest doskonale dopracowany. Celem nie jest rywalizacja, a zabawa i rozwijanie logicznego myślenia. Zadania wykorzystywane podczas olimpiady są oparte na metodzie E. Gruszczyk-Kolczyńskiej „Dziecięca matematyka”.

Nasi pierwsi reprezentanci z Przedszkola Miejskiego nr 3 w Polkowicach i zarazem zwycięzcy:
Jula Surdyk, Mateusza Szarek, Igor Florek

Rok 2011

Rok 2025

Rok 2026

Jury XV Edycji Pani Dorota Maksymczak metodyk wychowania przedszkolnego i Pani Karolina Możdżanowka – dyrektor Przedszkola Miejskiego nr 3 „Zaczarowany Ogród” w Polkowicach.

Podczas jubileuszowej - XV Edycji uczestnicy z ogromnym zaangażowaniem rozwiązywali zadania matematyczne, logiczne łamigłówki oraz wykazali się świetną współpracą i pomysłowością. Po emocjonującej zabawie i dogrywce Jury przyznało:

I miejsce – Przedszkole Miejskie nr 3 „Zaczarowany Ogród” w Polkowicach (historia lubi się powtarzać, 15 lat temu również zwyciężyliśmy)

II miejsce – Przedszkole Miejskie nr 4 w Polkowicach im. „Misia Uszatka”

III miejsce – Przedszkole Miejskie nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi z Oddziałami Integracyjnymi i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach.

Serdeczne podziękowanie za wspólne 15 lat dla:

- **Przedszkola Miejskiego nr 2 „Słoneczko” w Polkowicach,**
- **Przedszkola Miejskiego nr 4 w Polkowicach im. „Misia Uszatka”,**
- **Przedszkola Miejskiego nr 5 w Polkowicach,**
- **Przedszkola Miejskiego nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi i Oddziałami Specjalnymi w Polkowicach,**
- **Przedszkola Katolickiego z Polkowic,**
- **Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej nr 3 w Polkowicach**

za dołączenie do naszej matematycznej zabawy.

I Edycja Międzyprzedszkolnej Olimpiady matematycznej „Mały matematyk” dla dzieci 6-letnich, **czerwiec 2011**

XV Edycja Międzyprzedszkolnej Olimpiady matematycznej „Mały matematyk” dla dzieci 6-letnich, **marzec 2026 r.**

Jubileuszowa edycja świadczy o tym, że olimpiada stała się cyklicznym wydarzeniem w kalendarzu polkowickich przedszkoli.

Zapraszamy na kolejne edycje

Opracowanie:

Agnieszka Dziura, Marzenna Karasińska

Przedszkole Miejskie nr 3
„Zaczarowany ogród” w Polkowicach

Sukces ucznia Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Radwanicach w konkursie „zDolny Ślązak” z języka angielskiego

Uczeń Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Radwanicach – **Tymon Szozda** – odniósł znaczący sukces w prestiżowym konkursie przedmiotowym „zDolny Ślązak” z języka angielskiego, który uznawany jest za jedno z najbardziej wymagających i renomowanych przedsięwzięć edukacyjnych dla uczniów szkół podstawowych na Dolnym Śląsku. Konkurs ten od lat cieszy się dużym zainteresowaniem, a jego wysoki poziom sprawia, że udział w nim stanowi poważne wyzwanie nawet dla bardzo zdolnych uczniów.

Już na etapie szkolnym Tymon wykazał się ponadprzeciętną wiedzą oraz umiejętnościami językowymi, zdobywając tytuł laureata i zapewniając sobie awans do kolejnego etapu rywalizacji. Jego sukces nie był dziełem przypadku – był efektem starannego przygotowania, talentu, ambicji oraz dużego zaangażowania w naukę. Również podczas eliminacji powiatowych zaprezentował bardzo wysoki poziom, potwierdzając swoje kompetencje i ponownie znajdując się w gronie najlepszych uczestników konkursu.

Dzięki swojej rozległej wiedzy z zakresu języka angielskiego, bardzo dobrym umiejętnościom komunikacyjnym, zdolności logicznego myślenia oraz umiejętności pracy pod presją czasu Tymon zakwalifikował się do etapu wojewódzkiego. Sam udział w tym etapie jest już ogromnym osiągnięciem i świadczy o wysokim poziomie przygotowania ucznia, a także o jego determinacji w dążeniu do wyznaczonych celów. To również dowód na to, że Tymon nieustannie rozwija swoje kompetencje i z zaangażowaniem pogłębia swoją pasję do nauki języka angielskiego.

Sukces Tymona jest rezultatem systematycznej pracy, wytrwałości oraz silnej motywacji do ciągłego doskonalenia swoich umiejętności. Jego postawa pokazuje, jak ważne są konsekwencja i zaangażowanie w procesie edukacyjnym. Stanowi on doskonały przykład ucznia, który z pasją i determinacją rozwija swoje zainteresowania, nie boi się wyzwań i ambitnie dąży do realizacji swoich celów, inspirując przy tym innych do podejmowania wysiłku i pracy nad własnym rozwojem.

Opracowanie:

Dorota Kaleta, Zespół Szkolno – Przedszkolny w Radwanicach

Młody pasjonat nauki z Zespołu Szkół w Przemkowie - laureat i finalista dwóch konkursów „zDolny Ślązak” na etapie wojewódzkim

Uczeń klasy ósmej Szkoły Podstawowej nr 1 w Przemkowie **Krzysztof Chrzanowski** ze znaczącymi sukcesami reprezentował Zespół Szkół w Przemkowie w **wojewódzkim etapie prestiżowych konkursów przedmiotowych „zDolny Ślązak” z biologii i z chemii** – jednym z najbardziej wymagających przedsięwzięć edukacyjnych dla uczniów szkół podstawowych na Dolnym Śląsku.

Po przejściu etapów szkolnego i powiatowego Krzysztof znalazł się w gronie najlepszych młodych pasjonatów nauk przyrodniczych w regionie. W lutym we Wrocławiu zmierzył się z zadaniami konkursowymi: 26 lutego – na etapie wojewódzkim z biologii, a 28 lutego – na etapie wojewódzkim z chemii. Konkurs biologiczny miał formę testu, na którego rozwiązanie uczestnicy mieli 90 minut. Jeszcze większym wyzwaniem okazał się etap wojewódzki z chemii, który trwał aż 180 minut i obejmował zarówno część teoretyczną, jak i laboratoryjną. Zadania wymagały nie tylko bardzo dobrej znajomości materiału, ale także logicznego myślenia, umiejętności wykonywania obliczeń chemicznych oraz analizy doświadczeń. Zakres wiedzy znacznie wykraczał poza program realizowany w szkole podstawowej. Do konkursu z biologii Krzysztofa przygotowywała Elżbieta Terlikowska, natomiast do konkursu z chemii Joanna Stafiniak.

Krzysztof przez wiele miesięcy intensywnie przygotowywał się do kolejnych etapów konkursu. Z zaangażowaniem uczestniczył w dodatkowych spotkaniach z nauczycielami, samodzielnie poszerzał swoją wiedzę i konsekwentnie dążył do wyznaczonego celu. Jego pracowitość, wytrwałość i ciekawość świata sprawiają, że jest przykładem ucznia, który z pasją rozwija swoje zainteresowania.

Udział w konkursie „zDolny Ślązak” to nie tylko ogromne wyzwanie, ale również szansa na zdobycie dodatkowych punktów w rekrutacji do szkół średnich. Jednak już sam fakt dotarcia do etapu wojewódzkiego jest ogromnym osiągnięciem. Tym bardziej z ogromną radością i dumą informujemy, że **Krzysztof Chrzanowski został laureatem konkursu przedmiotowego „zDolny Ślązak” z biologii oraz finalistą konkursu z chemii.**

28 kwietnia w Auli Jana Pawła II Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu Krzysztof uczestniczył w „Gali Laureatów Dolnośląskich Konkursów zDolny Ślązak”. Było to zwieńczenie jego ciężkiej pracy. Medale, certyfikaty i dyplomy laureata i finalisty uczeń odebrał z rąk Dolnośląskiej Kurator Oświaty Ewy Skrzywanek.

Krzysztofowi życzymy kolejnych sukcesów naukowych oraz dalszego rozwijania pasji, które – jak pokazuje jego przykład – mogą zaprowadzić bardzo daleko.

Opracowanie:

Monika Dźwigaj – dyrektor Zespołu Szkół w Przemkowie

Tytuł Innowacji: “Mali Czytelnicy - Roczny Program Rozwijania Pasji Czytelniczej u Przedszkolaków”

Wprowadzenie:

W wieku przedszkolnym dzieci zaczynają intensywnie rozwijać swoje zdolności językowe, a kontakt z książkami odgrywa kluczową rolę w tym procesie. Czytanie nie tylko wspomaga rozwój mowy i myślenia, ale również pobudza wyobraźnię, kształtuje empatię oraz buduje więzi emocjonalne. Innowacja “Mali Czytelnicy” ma na celu wprowadzenie dzieci w świat literatury, rozwijanie ich zainteresowań czytelniczych oraz budowanie nawyku codziennego kontaktu z książką.

Cele Innowacji:

1. **Rozwijanie kompetencji językowych** poprzez codzienny kontakt z literaturą dziecięcą.
2. **Pobudzanie wyobraźni i kreatywności** dzięki opowieściom i bajkom.
3. **Kształtowanie postawy czytelniczej** i budowanie nawyku codziennego czytania.
4. **Rozwijanie empatii i umiejętności społecznych** poprzez omawianie treści książek.
5. **Zachęcanie do samodzielnego czytania** i odkrywania literatury.
6. **Budowanie więzi rodzinnych** poprzez angażowanie rodziców w czytanie z dziećmi.

Miesięczne Tematy i Działania:

Wrzesień: „Pierwsze Kroki w Świecie Książek”

- **Tematyka:** Wprowadzenie do świata książek i literatury.
- **Zajęcia:** Prezentacja przedszkolnej biblioteczki, czytanie krótkich opowiadań, rozmowy o ulubionych postaciach z bajek.
- **Cel:** Zachęcenie dzieci do zainteresowania się książkami, rozwijanie podstawowych umiejętności słuchania i rozumienia tekstu.

Październik: „Klasyczne Baśnie i Bajki”

- **Tematyka:** Wprowadzenie dzieci w świat klasycznych baśni i bajek.
- **Zajęcia:** Codzienne czytanie wybranych baśni, wspólne tworzenie ilustracji do opowieści, inscenizowanie scenek z ulubionych bajek.
- **Cel:** Rozwijanie wyobraźni oraz umiejętności opowiadania historii, poznanie uniwersalnych wartości zawartych w baśniach.

Listopad: „Świat Zwierząt w Literaturze”

- **Tematyka:** Książki o zwierzętach, ich przygodach i życiu.
- **Zajęcia:** Czytanie książek o zwierzętach, tworzenie opowiadań i rysunków na temat ulubionych zwierząt, organizacja tematycznego dnia “Moje ulubione zwierzę”.
- **Cel:** Rozwijanie empatii i szacunku do przyrody oraz wzbogacanie słownictwa związanego ze światem zwierząt.

Grudzień: „Magia Świątecznych Opowieści”

- **Tematyka:** Świąteczne historie i opowiadania o tradycjach.

- **Zajęcia:** Czytanie opowiadań o tematyce świątecznej, tworzenie książeczek z własnymi opowiadaniem świątecznymi, wspólne przygotowywanie inscenizacji świątecznej.
- **Cel:** Budowanie atmosfery świątecznej, rozwijanie wyobraźni i umiejętności współpracy w grupie.

Styczeń: „Podróże po Świecie Książek”

- **Tematyka:** Książki o różnych krajach, kulturach i podróżach.
- **Zajęcia:** Czytanie książek o różnych miejscach na świecie, tworzenie map literackich, rozmowy o różnorodności kulturowej.
- **Cel:** Rozwijanie ciekawości świata, zrozumienie różnorodności kultur i miejsc.

Luty: „Książkowi Bohaterowie - Wielcy i Mali”

- **Tematyka:** Poznawanie różnych bohaterów literackich, zarówno tych znanych, jak i mniej popularnych.
- **Zajęcia:** Czytanie opowieści o bohaterach, tworzenie kostiumów i rekwizytów, organizacja dnia postaci literackiej.
- **Cel:** Rozwijanie umiejętności identyfikacji z bohaterami, wzmacnianie poczucia własnej wartości i odwagi.

Marzec: „Poezja Dla Maluchów”

- **Tematyka:** Wprowadzenie do poezji dziecięcej.
- **Zajęcia:** Czytanie wierszyków i rymowanek, nauka na pamięć krótkich utworów, tworzenie własnych rymowanek.
- **Cel:** Rozwijanie poczucia rytmu, słuchu fonemowego oraz kreatywności językowej.

Kwiecień: „Ekologiczne Opowieści”

- **Tematyka:** Książki o tematyce ekologicznej, przyroda i ochrona środowiska.
- **Zajęcia:** Czytanie opowiadań o przyrodzie i ekologii, tworzenie prac plastycznych z recyklingu, organizacja dnia „Zielonej Książki”.
- **Cel:** Zrozumienie znaczenia ochrony przyrody, rozwijanie odpowiedzialności ekologicznej.

Maj: „Mali Twórcy - Moja Własna Książka”

- **Tematyka:** Tworzenie własnych opowiadań i książeczek.
- **Zajęcia:** Praca nad własnymi książeczkami, ilustrowanie opowieści, wspólne czytanie stworzonych historii.
- **Cel:** Rozwijanie umiejętności twórczego myślenia i wyrażania siebie, wzmacnianie poczucia własnej wartości.

Czerwiec: „Czytelnicze Podsumowanie - Wielki Piknik z Książką”

- **Tematyka:** Podsumowanie rocznej pracy nad rozwijaniem pasji czytelniczej.
- **Zajęcia:** Organizacja pikniku czytelniczego, gdzie dzieci prezentują swoje ulubione książki i opowieści, wspólne czytanie na świeżym powietrzu, rozdanie dyplomów za aktywność czytelniczą.
- **Cel:** Podsumowanie rocznej pracy, wzmocnienie więzi między dziećmi i rodzicami, promowanie nawyku czytania w rodzinie.

Metody i Formy Pracy:

- **Codzienne czytanie:** Codzienne wspólne czytanie książek, bajek i wierszy, dostosowane do zainteresowań i poziomu rozwoju dzieci.
- **Zajęcia twórcze:** Ilustrowanie opowieści, tworzenie własnych książeczek, pisanie prostych opowiadań.

- **Zajęcia z rodzicami:** Organizacja wspólnych spotkań czytelniczych, gdzie rodzice i dziadkowie czytają dzieciom.
- **Wycieczki do biblioteki:** Regularne wizyty w bibliotece, poznawanie pracy bibliotekarza, samodzielny wybór książek przez dzieci.
- **Zajęcia tematyczne:** Warsztaty i projekty związane z tematyką książek, które dzieci poznają w danym miesiącu.
- **Spotkania z autorami:** Organizacja spotkań z lokalnymi pisarzami lub ilustratorami książek dziecięcych, aby dzieci mogły poznać osoby związane z tworzeniem literatury.

Ewaluacja:

Ocena efektywności innowacji będzie przeprowadzana na podstawie:

- Obserwacji zainteresowania dzieci książkami oraz ich zaangażowania w zajęcia czytelnicze.
- Analizy prac twórczych dzieci (ilustracji, opowiadań, książeczek).
- Rozmów z rodzicami na temat zmian w nawykach czytelniczych dzieci.
- Oceny aktywności dzieci podczas zajęć, ich umiejętności słuchania, opowiadania oraz tworzenia historii.
- Feedbacku od dzieci i rodziców zebrany w formie ankiet i rozmów indywidualnych.

Przewidywane Rezultaty:

Dzięki realizacji innowacji „Mali Czytelnicy” dzieci:

- Zwiększą swoje zainteresowanie książkami i literaturą.
- Rozwiną umiejętności językowe, w tym zdolność słuchania, mówienia oraz twórczego pisanie.
- Zbudują nawyk codziennego czytania i kontaktu z książką.
- Rozwiną wyobraźnię, kreatywność oraz empatię.
- Nauczą się samodzielnie wybierać i korzystać z książek jako źródła wiedzy i rozrywki.

Podsumowanie:

Innowacja pedagogiczna „Mali Czytelnicy” ma na celu nie tylko rozwijanie umiejętności językowych, ale także kształtowanie pozytywnego stosunku do literatury, który może towarzyszyć dzieciom przez całe życie. Poprzez różnorodne zajęcia, projekty i zaangażowanie rodziców, dzieci będą miały szansę odkrywać magię książek i czerpać radość z czytania.

Opracowanie:

Renata Ciesielska, Przedszkole Publiczne w Radwanicach

INNOWACJA PEDAGOGICZNA „Matematyczne odkrycia najmłodszych”

Temat innowacji: „Matematyczne odkrycia najmłodszych”

Autor innowacji: mgr Agnieszka Gąska

Typ innowacji: metodyczno-organizacyjna

Przedmiot: wychowanie przedszkolne

Miejsce realizacji: Publiczne Przedszkole w Radwanicach

Grupa objęta innowacją: dzieci 5-letnie

Czas trwania realizacji: 2-3 miesiące (8-12 tygodni)- realizacja w toku codziennych zajęć dydaktyczno-wychowawczych.

Podstawa prawna : Innowacja opracowana w oparciu o Rozporządzenie MEN z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego (Dz.U. 2017 poz. 356 z późn. zm.).

Opis innowacji

Dzieci w wieku przedszkolnym uczą się najefektywniej poprzez zabawę, ruch oraz aktywne doświadczanie świata. Naturalna ciekawość, potrzeba eksperymentowania i odkrywania stanowią fundament ich rozwoju poznawczego. Innowacja „**Matematyczne odkrycia najmłodszych**” powstała z przekonania, że matematyka może być dla dziecka fascynującą przygodą, a nie jedynie zbiorem abstrakcyjnych pojęć.

Celem innowacji jest wzbogacenie edukacji matematycznej poprzez zastosowanie metod aktywizujących, zabaw ruchowych, działań manipulacyjnych oraz elementów eksperymentowania. Dzięki temu dzieci nie tylko zdobywają wiedzę, ale przede wszystkim **doświadczają matematyki wszystkimi zmysłami**. Takie podejście sprzyja wszechstronnemu rozwojowi dziecka, buduje wiarę we własne możliwości oraz wzmacnia wewnętrzną motywację do podejmowania nowych wyzwań.

Działania zaplanowane w ramach innowacji koncentrują się na rozwijaniu kompetencji kluczowych – nie tylko matematycznych, lecz także w zakresie nauk przyrodniczych oraz informatycznych. Dzieci uczą się logicznego myślenia, analizowania, wyciągania wniosków oraz rozwiązywania problemów w sposób twórczy i samodzielny. Równocześnie rozwijają kompetencje społeczne i osobiste: współpracę w grupie, komunikację, wytrwałość oraz umiejętność radzenia sobie z trudnościami.

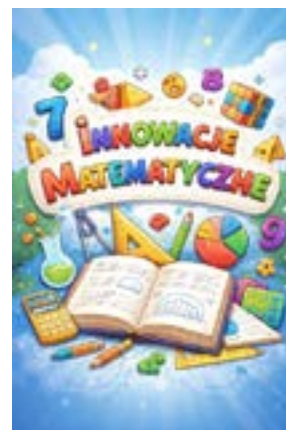
Założenia innowacji w pełni korelują z kierunkami polityki oświatowej wyznaczonymi na bieżący rok szkolny, co stanowi jej dodatkowy atut. Kształtowanie myślenia analitycznego, rozwijanie umiejętności matematycznych, a także promowanie higieny cyfrowej i bezpiecznego korzystania z technologii w naturalny sposób wpisują się w proponowane działania.

Realizacja innowacji jest wyrazem zaangażowania, poszukiwania nowoczesnych rozwiązań dydaktycznych oraz troski o wysoką jakość pracy wychowawczo - dydaktycznej. To inicjatywa, która wzbogaca ofertę edukacyjną placówki i daje dzieciom możliwość odkrywania świata matematyki w sposób radosny, twórczy i inspirujący.

Istotnym fundamentem innowacji są założenia pedagogiczne opracowane przez prof. Edytę Gruszczyk-Kolczyńską – autorytet w dziedzinie edukacji matematycznej dzieci. Jej koncepcja wspomagania rozwoju umysłowego oraz edukacji matematycznej

najmłodszych podkreśla znaczenie działania, manipulowania przedmiotami, doświadczania oraz stopniowego przechodzenia od konkretnego do myślenia abstrakcyjnego.

W realizacji innowacji systematycznie wykorzystywane będą elementy tej metody, takie jak: rozwijanie odporności emocjonalnej podczas rozwiązywania zadań, kształtowanie umiejętności liczenia i rozumowania operacyjnego, organizowanie sytuacji zadaniowych wymagających samodzielnego myślenia oraz budowanie dziecięcej wiary we własne możliwości matematyczne. Szczególne znaczenie będzie miało wspieranie dzieci w pokonywaniu trudności oraz tworzenie warunków do odnoszenia sukcesów na miarę ich indywidualnych możliwości.

Odwołanie do koncepcji prof. Edyty Gruszczyk-Kolczyńskiej stanowi gwarancję, że proponowane działania mają solidne podstawy merytoryczne i są zgodne z aktualną wiedzą psychologiczno-pedagogiczną dotyczącą rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym.

Poniżej prezentuję poszczególne działania sprzyjające rozwijaniu obszarów kompetencji.

I. KOMPETENCJE KLUCZOWE ROZWIJANE W INNOWACJI:

1. Kompetencje matematyczne oraz nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii (STEM):

- Rozwijanie pojęć liczbowych
- Klasyfikowanie, porównywanie oraz mierzenie za pomocą kroków,
- Rozwiązywanie problemów,
- Orientacja przestrzenna.

2. Kompetencje cyfrowe:

- Korzystanie z programów i aplikacji edukacyjnych
- Wykorzystywanie tablicy multimedialnej, narzędzi TIK
- Bezpieczne korzystanie z technologii

3. Kompetencje osobiste i społeczne:

- Koncentracja uwagi
- Współpraca w grupie
- Radzenie sobie z trudnościami
- Wiara we własne możliwości

II. CELE OGÓLNE INNOWACJI PEDAGOGICZNEJ

- Wspieranie rozwoju kompetencji matematycznych dzieci 5-letnich zgodnie z podstawą programową wychowania przedszkolnego,
- Realizacja kierunków polityki oświatowej na rok szkolny 2025/2026, w szczególności punkty 1 i 5,
- Rozwijanie kompetencji kluczowych dzieci, w szczególności w zakresie umiejętności matematycznych, informatycznych, przyrodniczych,
- Rozwijanie umiejętności klasyfikowania, porównywania, przeliczania i wnioskowania,
- Rozwijanie logicznego myślenia oraz umiejętności rozwiązywania problemów w sytuacjach codziennych,
- Budowanie pozytywnego nastawienia do matematyki poprzez aktywne metody pracy, zabawę i doświadczanie.

III. CELE SZCZEGÓŁOWE INNOWACJI PEDAGOGICZNEJ

Dziecko:

1. W zakresie logicznego myślenia:

- dostrzega zależności i prawidłowości,
- klasyfikuje przedmioty według jednej i dwóch cech,
- podejmuje próby przewidywania efektów swoich działań.

2. W zakresie umiejętności liczbowych:

- Przelicza elementy do 10,
- Porównuje liczebność zbiorów (więcej, mniej, tyle samo),
- Posługuje się liczebnikami głównymi i porządkowymi.

3. W zakresie orientacji przestrzennej i geometrycznej:

- Dostrzega figury geometryczne w najbliższym otoczeniu,
- Stara się rozróżniać lewą i prawą stronę,

- Układa i odtwarza proste konstrukcje według wzoru,
- Rozpoznaje i nazywa podstawowe figury geometryczne (koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt).

4. W zakresie pomiaru i porównywania:

- Porządkuje przedmioty według wskazanej wielkości,
- Mierzy długość krokami lub klockami,
- Stosuje określenia: dłuższy- krótszy, wyższy-niższy, cięższy-lżejszy.

5. W zakresie kompetencji informatycznych i cyfrowych:

- Zna zasady bezpiecznego korzystania z Internetu,
- Posiada podstawową wiedzę dotyczącą obsługi urządzeń multimedialnych,
- Obsługuje proste aplikacje edukacyjne i gry dydaktyczne,
- Potrafi rozwiązywać problemy w wykorzystaniem technologii.

6. W zakresie kompetencji przyrodniczych:

- Potrafi przeprowadzać proste eksperymenty,
- Wyciąga wnioski z podejmowanych działań,
- Rozwija postawę badawczą,
- Kształtuje umiejętność obserwacji,
- Rozumie potrzebę dbania o środowisko naturalne,
- Kształtuje postawę proekologiczną.

IV. METODY PRACY:

- Metody aktywizujące,
- Metody problemowe,
- Metody oglądowe,
- Metody słowne.

V. FORMY PRACY:

- Zbiorowa,
- Grupowa,
- Zespołowa.

VI. ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Liczniki, klocki, patyczki, figury geometryczne, kostki do gry, plansze, karty pracy nauczyciela, przedmioty codziennego użytku.

VII. BLOKI TEMATYCZNE W INNOWACJI

Lp.	Bloki tematyczne	Zakres	Aktywność	Harmonogram realizacji innowacji
1.	„Porządkujemy i klasyfikujemy”	• Tworzenie zbiorów • Dostrzeganie wspólnych cech • Rozwijanie logicznego myślenia • Klasyfikowanie według jednej, dwóch cech: kolor, wielkość, kształt	• Matematyczne memory • Układanie kolekcji • „Co tu nie pasuje” • Sortowanie klocków	MIESIĄC I • rozwijanie logicznego myślenia

Lp.	Bloki tematyczne	Zakres	Aktywność	Harmonogram realizacji innowacji
2.	„Matematyka wokół Nas”	• Porównywanie liczebności: więcej, mniej, tyle samo • Posługiwanie się liczebnikami głównymi i porządkowymi • Ustalanie równoliczności zbiorów • Przeliczanie elementów w zakresie do 10	• Dobieranie w pary • Matematyczne spacery • Liczenie przedmiotów w sali	MIESIĄC I • posługiwanie się liczebnikami
3.	„Figury i kształty”	• Dostrzeganie figur w najbliższym otoczeniu • Konstruowanie z figur • Rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych: koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt	• Geometryczne obrazki • Tangramy • Budowanie z figur • Zabawy w „detektywów kształtów”	MIESIĄC II • Rozpoznawanie i nazywanie figur geometrycznych: koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt
4.	„Mierzymy, porównujemy”	• Mierzenie klockami, krokami • Określanie pojęć: cięższy – lżejszy, dłuższy – krótszy • Porównywanie długości, wysokości, szerokości	• Mierzenie sali krokami • Budowanie najwyższej wieży • Porównywanie pojemności	MIESIĄC II • Określanie pojęć: cięższy – lżejszy, dłuższy – krótszy
5.	„Rytmy i sekwencje”	• Rozpoznawanie i kontynuowanie rytmów • Dostrzeganie regularności • Tworzenie własnych sekwencji	• Rytmy rumowe i dźwiękowe • Rytmy z klocków i figur • Kodowanie prostych sekwencji	MIESIĄC III • Rozpoznawanie i kontynuowanie rytmów
6.	„Sensoryczna matematyka”	• Przeliczanie elementów z wykorzystaniem materiału sensorycznego: naturalnego i sypkiego • Rozwijanie orientacji przestrzennej w działaniu ruchowym • Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz motoryki małej jako wsparcia dla kompetencji matematycznych	• Przeliczanie elementów ukrytych w ryżu, kaszy, piasku kinetycznym • Klasyfikowanie kamieni, liści, kasztanów według wielkości, koloru i faktury • Układanie rytmów z materiału przyrodniczego • Rozpoznawanie figur geometrycznych ukrytych w woreczku z wykorzystaniem zmysłu dotyku • Dopasowywanie figur do odpowiednich konturów • Odtwarzanie rytmów poprzez klaskanie, tupanie, grę na instrumentach	MIESIĄC III • Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej oraz motoryki małej jako wsparcia dla kompetencji matematycznych

VIII. SPOSOBY EWALUACJI :

Ewaluacja będzie dokonywana na bieżąco poprzez:

- Obserwację dzieci podczas prowadzenia działań,
- Rozmowy indywidualne z dziećmi,
- Ocenianie zajęć przez dzieci,
- Samoocenę nauczyciela,
- Analizę wytworów dzieci,
- Dokumentację fotograficzną.

Opracowanie:

Agnieszka Gąska, Przedszkole Publiczne w Radwanicach

Gdy żywioł spotyka spokój – o codziennej pracy w przedszkolu inspirowanej pedagogiką Froebela

W pracy nauczyciela przedszkola często szukamy sposobów, które pomogą nam połączyć energię dzieci z potrzebą skupienia i ładu. W mojej codziennej praktyce coraz większą rolę odgrywa pedagogika Friedricha Froebela – nie jako jedyna metoda, ale jako fundament organizujący przestrzeń i sposób działania.

Obecnie pracuję z grupą bardzo żywiołowych pięcioletków. To dzieci pełne ruchu, emocji i pomysłów. I właśnie w tej grupie najmocniej zaobserwowałam, jak ogromną siłę ma spokojna, uporządkowana aktywność.

Wyciszenie, które nie jest wymuszone

Podczas pracy z darami Froebela oraz materiałami opartymi na rytmie i strukturze jak Edu Wzory, czy koraliki matematyczne, w sali dzieje się coś niezwykłego. Dzieci, które chwilę wcześniej potrzebowały ruchu i ekspresji, siadają i zaczynają działać z ogromnym skupieniem.

Budują, odwzorowują wzory, tworzą własne kompozycje, przeliczają elementy. Często proszą o więcej czasu. Wyciszenie pojawia się naturalnie – jako efekt zaangażowania, a nie narzuconej ciszy.

To dla mnie jedno z największych odkryć: dzieci nie potrzebują ciągłego uciszania, ale sensownej aktywności.

Bezpieczny start dla najmłodszych

W poprzednich latach pracowałam również z trzylatkami. W ich przypadku kluczowe okazało się poczucie przewidywalności. Stałe miejsce materiałów, powtarzalny schemat pracy, spokojne tempo – to dawało im bezpieczeństwo.

Z czasem zauważyłam, że:

- szybciej adaptują się do warunków przedszkolnych,
- chętniej podejmują samodzielne działania,
- nabierają odwagi w kontaktach z rówieśnikami.

Jedno z bardziej wycofanych dzieci po kilku tygodniach codziennej pracy zaczęło samo inicjować wspólne budowanie. To był mały krok, ale ogromny postęp w budowaniu pewności siebie.

Matematyka, która ma sens

Praca z darami i koralikami matematycznymi to także naturalne wprowadzenie w świat matematyki. Dzieci przeliczają, porównują długości, dostrzegają rytm, tworzą sekwencje. Matematyka przestaje być abstrakcyjna – staje się czymś, czego można dotknąć i doświadczyć.

Co ważne, dzieje się to w atmosferze spokoju i współpracy.

Porządek, który wypływa z działania

Istotnym efektem ubocznym (a może właśnie głównym?) tej pracy jest zmiana w podejściu dzieci do przestrzeni sali. Każdy materiał ma swoje miejsce. Dzieci dbają o kompletność zestawów i odkładają elementy z dużą uważnością.

Nie dlatego, że muszą. Dlatego, że rozumieją sens porządku.

Widzą, że ład pomaga w pracy i ułatwia kolejne działania. To buduje odpowiedzialność za wspólną przestrzeń.

Co ta droga daje mi jako nauczycielowi?

Przede wszystkim uczy cierpliwości i zaufania do dziecka. Coraz częściej jestem obserwatorem i towarzyszem, a nie osobą, która organizuje każdą minutę. Daję przestrzeń do próby i błędu.

Widzę, jak w tej przestrzeni dzieci:

- uczą się koncentracji,
- budują wiarę we własne możliwości,
- rozwijają umiejętność współpracy.

Pedagogika Froebela nie jest dla mnie gotowym scenariuszem zajęć. Jest sposobem myślenia o dziecku – jako osobie zdolnej, twórczej i potrzebującej sensownego działania.

I właśnie dlatego ta droga zostaje ze mną na dłużej :)

Opracowanie:

Elżbieta Duszeńko, Przedszkole Miejskie nr 6 w Polkowicach

Scenariusz debaty szkolnej: „Konstytucja 3 maja 1791r., dzieło reform czy przyczyna upadku Polski?”

Termin:..... r.

Godzina: (czas trwania debaty ok. 45 min.)

Prowadzący: (osoba prowadząca debatę)

Sekretarz: (osoba odpowiadająca za ogłoszenie wyniku debaty)

Wprowadzenie:

muzyczne – osoba śpiewająca tekst piosenki okolicznościowej (Kalina Szkudlarek)

- 1) merytorycznie – nauczyciel/osoba prowadząca debatę/ uczeń – 2-3 minutowe wprowadzenie w którym omówione zostaną okoliczności wprowadzenia konstytucji 3 maja 1791r., wraz z krótkim opisem założeń zmian ustrojowych i najważniejszych reform (na ekranie prezentowane są slajdy odnoszące się omawianych wydarzeń).

Wprowadzenie/ powitanie gości:

Uczeń prowadzący:

W imieniu Głównego Pedagogicznego i uczniów Szkoły Podstawowej nr witamy w naszej szkole przybyłych gości:

Uczeń prowadzący:

Nasze spotkanie związane jest z rocznicą uchwalenia Konstytucji 3 maja. Polska konstytucja była pierwszą tego typu ustawą w Europie, a drugą na świecie, stąd jej waga historyczna, dla nas Polaków, jest ogromna. Została uchwalona w czasach bardzo trudnych dla naszego państwa zagrożonego utratą niepodległości.

Witam serdecznie na historycznej międzyszkolnej debacie „Konstytucja 3 maja 1791r., dzieło reform czy przyczyna upadku Polski?”

/podkład muzyczny/

Stanisław August z Bożej łaski i woli Narodu Król Polski, Wielki Książę Litewski /czytamy w preambule Konstytucji 3 Maja/ wraz z stanami skonfederowanymi, w liczbie podwójnej Naród Polski reprezentującymi, /.../, ceniąc drożej nad życie, nad szczęśliwość osobistą egzystencją polityczną, niepodległość zewnętrzną i wolność wewnętrzną narodu, którego los w ręce nasze jest powierzony, chcąc oraz na błogosławieństwo, na wdzięczność współczesnych i przyszłych pokoleń zasłużyć, mimo przeszkód, które w nas namiętności sprawować mogą, dla dobra powszechnego, dla ugruntowania wolności, dla ocalenia ojczyzny naszej i jej granic, z największą stałością ducha niniejszą konstytucję uchwalamy i tę całkowicie za świętą, za niewzruszoną deklarujemy, dopóki by naród w czasie, prawem przepisany, wyraźną wolą swoją nie uznał potrzeby odmienienia w niej jakiego artykułu.

Uczeń prowadzący:

W temat konstytucji wprowadzi nas nauczyciel historii - 10 minut.

/prezentacja/ krótki rys historyczny/

Uczeń prowadzący: Dziś spróbujemy odpowiedzieć na pytania:

1. Czy Konstytucja 3 maja była aktem odwagi jej twórców, patriotyzmu i próbą ratowania upadającej Polski?
2. Czy reforma ustroju państwa cedująca znaczne obszary władzy w rękach króla stojącego na czele rządu, nie miała cech despotyzmu i nie zagrażała demokracji?

3. Czy może dzieło konstytucji z 1791r. przyczyniło się do upadku Rzeczypospolitej i do zniknięcia Polski z politycznej mapy Europy?

Uczeń prowadzący: Dzisiejszą debatę poprowadzą, a w roli Sekretarza wystąpi

Przejdźmy do przedstawienia stron dzisiejszej debaty.

Uczeń prowadzący: Strona A: „Argumenty ZA wprowadzeniem dzieła reform ustroju Rzeczypospolitej” przedstawia uczniowie :

1.
2.
3.
4.

Uczeń prowadzący:

Strona B: „Argumenty PRZECIWKO dziełu reform ustroju Rzeczypospolitej” zaprezentują uczniowie Zespołu Szkół im. Narodów Zjednoczonej Europy w Polkowicach.

1.
2.
3.
4.

Przechodzimy do etapu kolejnego wystąpienia przedstawicieli poszczególnych drużyn (łącznie przewidywany czas trwania wszystkich prelegentów to ok. 25 minut)

Zasady obowiązujące w tym etapie polegać będą na:

1. Wystąpieniu I mówcy propozycji ZA (wprowadzenie), które będzie trwało maksymalnie 3 minuty.
2. Wystąpieniu I mówcy opozycji PRZECIW (wprowadzenie) – które będzie trwało maksymalnie 3 minuty.
3. Wystąpieniu II mówcy propozycji ZA.
4. Wystąpieniu II mówcy opozycji PRZECIW.
5. Wystąpieniu III mówcy propozycji ZA.
6. Wystąpieniu III mówcy opozycji PRZECIW.
7. Wystąpieniu IV mówcy propozycji ZA (podsumowanie).
8. Wystąpieniu IV mówcy opozycji PRZECIW (podsumowanie).

Wystąpienie prelegentów nie wolno przerywać okrzykami dezaprobaty ani głosami sprzeciwu.

(prowadzący pilnuje czasu wystąpień prelegentów – 2/3 minuty – jeśli zostało 30 sekund, daje sygnał w postaci podniesionej kartki)

(Po wystąpieniach)

Prowadzący:

Dziękuję prelegentom za ich argumentację i wypowiedzi. Zapraszamy teraz przedstawicieli publiczności do zadawania pytań (ok. 5 minut)

(Uczniowie z sali mogą zadawać krótkie pytania (maks. 30 sekund).

(Każda drużyna wybiera po jednej osobie do odpowiedzi.)

Prowadzący:

Przyszedł czas na podsumowania wyniku dzisiejszej debaty. Wysłuchaliśmy wypowiedzi prelegentów i ich argumentacji. Przystępujemy teraz do głosowania. Każdy z uczestników debaty otrzyma dwie

kartki w różnych kolorach. Kolor niebieski symbolizuje drużynę SP 1, natomiast kolor pomarańczowy – Zespół Szkół Polkowice. Prosimy o wybór drużyny, która waszym zdaniem skuteczniej przedstawiła swoją argumentację i podniesienie jednej kartki z właściwym kolorem. W ocenie prosimy wziąć pod uwagę merytorykę, argumentację, reakcję na kontrargumenty, styl i kulturę wypowiedzi oraz współpracę w zespole. Szczegółowe kryteria widoczne są na prezentowanym slajdzie.

(rozdanie kart/ głosowanie)

Prowadzący:

Zwycięzcami dzisiejsze debaty zostali uczniowie

Na podsumowanie naszego dzisiejszego spotkania zapraszamy wszystkich do wysłuchania utworu pod tytułem/skrzypce/

Opracowanie:

Paulina Dorosławska, Szkoła Podstawowa nr 1 w Polkowicach

Scenariusz lekcji otwartej

Przedmiot: Historia

Klasa: IVa Technikum

Data: 23.04.2026 r.

Temat: Totalitaryzmy XX wieku – dlaczego ludzie im ulegali? Analiza propagandy na podstawie materiałów źródłowych

CELE LEKCJI

Cel ogólny:

Uczeń rozumie mechanizmy oddziaływania propagandy w systemach totalitarnych oraz potrafi wyjaśnić, dlaczego społeczeństwa ulegały tym systemom.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie propagandy,
- analizuje plakat propagandowy jako źródło historyczne,
- rozpoznaje techniki propagandy,
- wskazuje przyczyny poparcia dla systemów totalitarnych,
- formułuje wnioski na podstawie analizy źródeł.

Metody pracy

- analiza źródła historycznego,
- praca w grupach,
- dyskusja problemowa,
- metoda RAFT (Rola – Adresat – Forma tekstu – Temat).

Formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- praca zbiorowa.

Środki dydaktyczne

- materiały z **Zintegrowana Platforma Edukacyjna**,
- plakaty propagandowe (nazizm, komunizm, faszyzm),
- karta pracy,
- prezentacja multimedialna.

Przebieg lekcji

1. Faza wstępna (ok. 5 minut)

Nauczyciel wyświetla plakat propagandowy i zadaje pytanie:

„Czy ten obraz przedstawia rzeczywistość, czy ma na celu wywołanie określonej reakcji?”

Uczniowie odpowiadają, nauczyciel wprowadza pojęcie propagandy.

2. Wprowadzenie (ok. 5 minut)

Nauczyciel prezentuje materiał edukacyjny z **Zintegrowana Platforma Edukacyjna** (dotyczący propagandy w państwach totalitarnych).

Uczniowie zapisują definicję propagandy.

3. Postawienie problemu (ok. 2 minuty)

Nauczyciel zapisuje na tablicy pytanie:

„Dlaczego ludzie ulegali systemom totalitarnym?”

4. Praca w grupach (ok. 10 minut)

Grupy analizują plakaty związane z:

- Adolfem Hitlerem
- Józefem Stalinem
- Benito Mussolini

Nauczyciel prezentuje:

5 technik propagandy

Uczniowie dopasowują je do analizowanych plakatów.

Uczniowie odpowiadają na pytania:

- Co przedstawia plakat?
- Jakie emocje wywołuje?
- Jakie wartości promuje?
- Jakie środki propagandy zostały użyte?

5. METODA RAFT (KLUCZOWY ELEMENT) – 10 min

Wyjaśnienie (1 min)

Nauczyciel:

„Teraz spróbujecie wejść w rolę twórców lub odbiorców propagandy.”

Zadanie RAFT

Uczniowie (w tych samych grupach) losują lub wybierają wariant:

R – Rola (Role)

Kim jesteś?

- propagandystą,
- młodym obywatelem,
- robotnikiem,
- członkiem organizacji młodzieżowej.

A – Odbiorca (Audience)

Do kogo mówisz?

- społeczeństwo,

- młodzież,
- robotnicy,
- naród.

F – Forma (Format)

Forma wypowiedzi:

- przemówienie,
- wpis do dziennika,
- list,
- hasło propagandowe.

T – Temat (Topic)

„Dlaczego warto popierać system?”

Przykład (dla uczniów)

„Jesteś propagandystą w państwie rządzone przez Józefa Stalina. Napisz krótkie przemówienie zachęcające robotników do poparcia systemu.”

Efekt pracy

Uczniowie tworzą krótką wypowiedź (3–5 zdań).

6. Podsumowanie (ok. 7 minut)

Nauczyciel wraz z uczniami odpowiada na pytanie problemowe:

„Dlaczego ludzie ulegali totalitaryzmom?”

Uczniowie wskazują m.in.:

- wpływ propagandy,
- strach,
- kryzys gospodarczy,
- potrzebę bezpieczeństwa,
- autorytet przywódcy.

7. Zakończenie (ok. 5 minut)

Uczniowie kończą zdanie:

„Najbardziej niebezpiecznym elementem propagandy jest..., ponieważ...”

8. Ocenianie

- analiza źródła,
- aktywność,
- udział w RAFT,
- argumentacja.
- uczniowie „wchodzą w epokę”,
- rozwijają empatię historyczną,
- RAFT pokazuje nowoczesne metody nauczania i łączy analizę i twórczość.

Uwagi końcowe

Lekcja rozwija umiejętność krytycznej analizy przekazów oraz uświadamia uczniom znaczenie propagandy jako narzędzia wpływu społecznego w XX wieku i współcześnie.

Opracowanie:

Anna Bajaś - Kostka, Zespół Szkół w Polkowicach

Debata oksfordzka – sukces niejedno ma imię

Debata oksfordzka to wspaniałe narzędzie dydaktyczne i wychowawcze. Pozwala ona na osiągnięcie sukcesu uczniom na wielu polach. Celem tego artykułu jest pokazanie, że zastosowanie debaty oksfordzkiej w szkole daje uczniom ogrom satysfakcji, nawet wtedy, gdy nie wygrywa się prestiżowych konkursów debatanckich.

W debacie oksfordzkiej mamy zawsze do czynienia z dwoma przeciwstawnymi stronami – „Propozycją” i „Opozycją”. Zadaniem „Propozycji” jest obrona postawionej tezy, a „Opozycji” jej obalenie. W skład każdej z drużyn wchodzi czterech mówców. Mówcom przypisane są konkretne role, ich wypowiedzi powinny być spójne, argumentacja przemyślana i uporządkowana. Mówcy występują naprzemiennie – począwszy od pierwszego mówcy propozycji, na czwartym mówcy opozycji skończywszy. Mówca pierwszy – rozpoczyna debatę, przedstawia sposób rozumienia tezy, definiuje zawarte w tezie pojęcia, zarysowuje linie argumentacyjne. Mówca drugi – przedstawia i rozwija argumenty. Mówca trzeci – prowadzi kontrargumentację wobec wypowiedzi drugiej strony. Jego zadaniem jest wypunktować wszystkie słabości w argumentacji strony przeciwnej oraz brak spójności w mowach oponentów. Musi jednak bardzo uważać, aby nie przekroczyć subtelnych granic, jakie wyznacza konwencja debaty. Mówca czwarty – dokonuje podsumowania, przypomina najważniejsze argumenty. Debatę prowadzi Marszałek, który czuwa nad jej porządkiem i przestrzeganiem regulaminu. To on przedstawia tezę i drużyny biorące udział w debacie, udziela głosu poszczególnym mówcom, a w skrajnych przypadkach ma prawo odebrać głos. Konwencja debaty wymaga, aby okazywać Marszałkowi szacunek, stąd każdy mówca rozpoczynając swoją wypowiedź zwraca się do Marszałka słowami „Szanowny Marszałku.” W czasie turnieju debatę ocenia jury w co najmniej trzyosobowym składzie. Podczas debat oksfordzkich jury dokonuje zarówno oceny indywidualnej każdego mówcy, jak i oceny drużynowej. W ocenie indywidualnej punktuje się strukturę wystąpienia, komunikację werbalną i niewerbalną, odpowiedzi na pytania przeciwników i reakcje na podawane informacje. Oceniane jest również wypełnienie swojej roli przez danego mówcę. Ocenie drużynowej podlega: spójność drużyny, definiowanie linii sporu, linia argumentacyjna drużyny, oraz umiejętność polemiki z argumentacją oponentów.

Przygoda uczniów Liceum Ogólnokształcącego w Przemkowie z debatą oksfordzką rozpoczęła się w 2018 roku z inicjatywy prof. Stefana Dudry - dyrektora Instytutu Nauk o Polityce i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego (INPA UZ). Po podpisaniu przeze mnie porozumienia o współpracy z ówczesnym wydziałem humanistycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego chętni uczniowie Liceum Ogólnokształcącego w Przemkowie wyjeżdżali na Uniwersytet Zielonogórski – początkowo jako obserwatorzy debat, a następnie jako ich uczestnicy. Cennym doświadczeniem stały się szkolenia prowadzone zarówno dla uczniów, jak i ich opiekunów na terenie uczelni i w murach Zespołu Szkół w Przemkowie. Udział w turniejach debatanckich jest kontynuowany po dzień dzisiejszy. Pierwsze kroki przemkowskich licealistów w debatach oksfordzkich miały miejsce w kwietniu 2019 r. Zgłosiliśmy się do „Turnieju Debat historycznych IPN”, jakie odbywały się na Uniwersytecie Zielonogórskim. Drużyna przygotowywana merytorycznie przez prof. Stefana Dudrę z INPA UZ, w ramach patronatu nad klasą uniwersytecką LO, zajęła w turnieju III miejsce. W skład drużyny weszli uczestnicy Koła Młodego Politologa: Igor Grocholski, Patryk Skrobak, Damian Janus i Hubert Masternak. Taktycznie prowadziłam drużynę, która po tym doświadczeniu opiekuje się drużynami debiutanckimi w ZS w Przemkowie i przygotowuje uczniów do kolejnych turniejów.

W roku szkolnym 2021/2022 zgłosiliśmy do Turnieju Debat Społecznych INPA UZ drużynę uczniów z ówczesnej klasy 2 LO (jako debatantów) oraz klasy 1 LO (w charakterze publiczności). Cel turnieju odnosił się do edukacji społecznej ze szczególnym uwzględnieniem ekoedukacji. Liceum Ogólnokształcące w Przemkowie reprezentowała drużyna w składzie: Patryk Zinowkin, Michał Dźwigaj, Fabian Więckowski oraz Jan Gliszczyński. Panowie rywalizowali z drużynami z liceów z Zielonej Góry i Piły. Pierwsza debata, podczas której drużyna z LO w Przemkowie wcieliła się w rolę propozycji toczyła się nad tezą „Slow fashion wyprze model fast fashion z przemysłu tekstylny – odzieżowego”. Opozycją była drużyna reprezentująca LO nr 5 w Zielonej Górze. Debata zakończyła się dla nas zwycięstwem 3:0. Oznacza to, że do swojej racji przekonaliśmy troje sędziów (cała łóża sędziowska). Kolejna debata nad tezą „Smart city to utopia”,

w której ponownie wylosowaliśmy propozycję, niestety nie dała nam zwycięstwa, tym samym zablokowała możliwość udziału w finale. Zostaliśmy pokonani przez LO w Pile.

W kolejnym roku szkolnym 14 kwietnia 2023 r. wzięliśmy udział w Turnieju Debat INPA UZ pod hasłem EKOBYWATEL, organizowanym przy współpracy z Kołem Naukowym Unia Debat Oksfordzkich, Ekoenergetyką – Polska S.A., Stowarzyszeniem Polska Izba Rozwoju Elektromobilności (PIRE), Fundacją Ekoenergetyki oraz Europe Direct w Zielonej Górze. W pierwszej fazie rozgrywek drużyny rywalizowały systemem każdy z każdym w dwóch grupach. Trafiliśmy do grupy A z numerem A1. Również jako jedynka wyszliśmy z grupy do finału. Drużyna debatancka z LO w Przemkowie w składzie: Fabian Więckowski, Patryk Zinowkin, Michał Dźwigaj i Michał Korzeniewski w pierwszej fazie rozgrywek debatowała nad następującymi tezami:

- Mecz nr 1 „Polsce opłaca się przyjmować imigrantów” – przemkowscy licealiści jako broniący tezy (propozycja) pokonali drugą drużynę z III LO w Zielonej Górze.
- Mecz nr 2 „Ekoedukacja powinna zostać wprowadzona jako obowiązkowy przedmiot w szkole” – tu jako opozycja uczniowie skutecznie przekonywali jury i widzów do tego, że ekoedukacja w polskiej szkole już istnieje i wprowadzanie dodatkowego obowiązkowego przedmiotu nie ma najmniejszego sensu. W Polskiej szkole należy doskonalić to co jest, a nie opierać się na ciągłych zmianach. Nasza argumentacja i sposób jej wyrazu pozwoliły na uzyskanie wygranej. Drużyną broniącą tezy było LO z ZS w Żaganiu.
- Mecz 3 „Postawy proekologiczne są związane z poziomem życia” – w tej tezie jako propozycja licealiści z Przemkowa rywalizowali z licealistami z Nowej Soli. Po wyrównanej dyskusji z niecierpliwością oczekiwaliśmy na wyniki. Tu również sędziwie przyznali nam zwycięstwo.

Wychodząc z grupy A jako zwycięzcy, w debacie finałowej zmierzyliśmy się z najlepszą drużyną z grupy B – była to pierwsza drużyna z III LO w Zielonej Górze. Teza debaty finałowej brzmiała „Unia Europejska rozpadnie się w ciągu 10 lat”. Wylosowaliśmy stronę opozycji. Przyszło więc nam przekonać zacne jury (w finale było to 9 ekspertów) i publiczność do tego, że rozpad UE nie nastąpi. Emocje były duże, ale ostatecznie zostaliśmy ocenieni wyżej i zostaliśmy zwycięzcą turnieju.

W roku szkolnym 2023/2024 uczniowie Liceum Ogólnokształcącego w Zespole Szkół w Przemkowie po raz kolejny wzięli udział w Turnieju Debat Oksfordzkich INPA UZ. Hasłem turnieju było EKOSPOŁECZEŃSTWO. W rozgrywkach wzięło udział 9 drużyn z trzech województw: lubuskiego, dolnośląskiego i wielkopolskiego. LO w Przemkowie reprezentowane było przez dwie drużyny:

Zespół nr 1: Fabian Więckowski (4LO), Patryk Zinowkin (4LO), Michał Dźwigaj (4LO), Michał Korzeniewski (3LO), Nicola Misiur (1LO – rezerwowa)

Zespół nr 2: Gabriel Lewandowski (1LO), Igor Pierchnica (1LO), Lena Ciżmar (2LO), Julia Bednarz (2LO), Martyna Zbójniewicz (1 LO – rezerwowa).

Turniej rozgrywany był systemem pucharowym w dwóch grupach. Wymieniony powyżej Zespół nr 2 wylosowany został do grupy B. Swoją pierwszą debatę rozegrał z LO nr 2 w Zielonej Górze. Temat debaty brzmiał „Realizacja europejskiego zielonego ładu jest niekorzystna dla polskiego społeczeństwa”. Jury, mimo wyrównanego poziomu, wyżej oceniło drużynę z Zielonej Góry. Zespół nr 2 rozegrał dodatkowo jeszcze jeden debatancki mecz z jedną z drużyn LO w Nowej Soli, w którym 3 jurorów przyznało zwycięstwo licealistom z Przemkowa. W trakcie debaty z drużyną nr 2 z LO w Nowej Soli omawiano temat „Budowa polskiej elektrowni atomowej zwiększy suwerenność energetyczną państwa.” Młodzi Przemkowieanie bronili tezy.

Zespół nr 1 z Przemowa rywalizował w grupie A. Pierwsza debata z drużyną nr 1 LO w Nowej Soli dotyczyła tezy „Dbłość o środowisko wymaga radykalnej zmiany stylu życia”. W drugiej debacie zadaniem uczniów z Przemkowa było obalenie stwierdzenia „Polityka proekologiczna Unii Europejskiej utrudnia prowadzenie firmy.” Tezy tej bronili uczniowie z LO nr 5 w Zielonej Górze. Obie debaty zakończyły się zwycięstwem uczniów z LO w Przemkowie.

Ostatecznie Zespół nr 1 z przemkowskiego ogólniaka awansował do debaty finałowej. Mieliśmy możliwość dyskusji (jako propozycja), z reprezentacją II Liceum Ekologicznego z Zielonej Góry na temat „Walka z globalnym ociepleniem wymaga ograniczenia konsumpcji mięsa”. Zwycięzcą debaty została drużyna z LO w Zielonej Górze. Przemków uplasował się na drugiej pozycji.

Międzywojewódzki Turniej Debat Oksfordzkich (rok szkolny 2024/2025) zakończył się podwójnym sukcesem: I miejsce drużyny - Gabriel Lewandowski, Igor Pierchnica, Lena Ciżmar, Julia Bednarz oraz III miejsce drużyny - Nicola Misiur, Martyna Zbójniewicz, Michał Korzeniewski, Olgierd Więckowski. Dodatkowo Gabriel Lewandowski – kl. II LO – wyróżniony został nagrodą dla najlepszego mówcy turnieju. Pierwsza omawiana teza brzmiała: „Organizacje międzynarodowe powinny przeznaczać więcej środków na bezpieczeństwo niż na ochronę środowiska.” Obie drużyny broniły tej tezy i obie zwyciężyły debatę 3:0. Drużyna nr 1 z LO w Przemkowie pokonała drużynę z Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego nr 1 „Budowlanka” w Zielonej Górze, a drużyna nr 2 naszego Liceum drużynę z Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego w Szprotawie. W drugiej debacie fazy eliminacyjnej drużyna nr 2 obalała tezę dyskutując z Liceum Ogólnokształcącym z Nowej Soli, a drużyna nr 1 broniła tezy przed Powiatowym Zespołem Szkół w Chojnowie. Temat debaty: „Młodzież XXI wieku jest bardziej narażona na stres i problemy emocjonalne niż wcześniejsze pokolenia.” Tu ponownie odnieśliśmy podwójne zwycięstwo 3:0. Obie drużyny wyszły z grup eliminacyjnych z pierwszych pozycji. Warto zaznaczyć, że drużyna nr 2 naszego Liceum w pierwszej fazie rozgrywek uzyskała łącznie 517 małych punktów – najwięcej ze wszystkich biorących udział w turnieju drużyn. Drużyna nr 1 zajmowała drugą pozycję uzyskując 479 punktów. W półfinałach obie drużyny broniły stanowiska „Transport publiczny powinien być darmowy dla wszystkich obywateli.” Drużyna nr 1 debatowała z II Ogólnokształcącym Liceum Ekologicznym z Zespołu Szkół Ekologicznych w Zielonej Górze, a drużyna nr 2 z Powiatowym Zespołem Szkół w Chojnowie. Było to dla nas trudne zadanie, ponieważ przed debatą w naszych dyskusjach staliśmy na stanowisku, że ta teza jest nieprawdziwa i mieliśmy dużo więcej argumentów na jej obalenie. Argumenty za tezą, też oczywiście

potrafilismy odnaleźć i ostatecznie drużyna nr 1 pokonała „Ekologa” 3:0, a drużyna nr 2 przegrała 1:2 z oponentami z Chojnowa. O przegranej zdecydował tu zaledwie jeden mały punkt w ocenie sędziów. W meczu finałowym drużyna nr 1 pokonała ZS w Chojnowie debatując nad tezą „Rozwój sztucznej inteligencji negatywnie wpłynie na poziom edukacji”.

W roku szkolnym 2025/2026 drużyna Liceum Ogólnokształcącego w Zespole Szkół w Przemkowie w składzie Gabriel Lewandowski, Martyna Zbójniewicz, Igor Pierzchnica, Olgierd Więckowski, zajęła trzecie miejsce w Turnieju Debat Oksfordzkich INPA UZ. W wyrównanej walce punkty straciliśmy wyłącznie z drużynami, które znalazły się w rozgrywce finałowej. Turniej miał miejsce 17 kwietnia 2026 r. Tytuł turnieju brzmiał „Wizja edukacji w woj. lubuskim oczami młodych”. Wydarzenie organizowane było we współpracy z Wojewódzkim Urzędem Pracy w Zielonej Górze, pod patronatem honorowym Wojewody Lubuskiego. Celem turnieju była edukacja społeczna i obywatelska z wykorzystaniem formuły debaty oksfordzkiej, a zarazem wydobyć i upublicznienie perspektywy młodzieży na temat głównych trendów oraz dylematów polityk publicznych w obszarze edukacji i rynku pracy. W rozgrywkach wzięło udział sześć drużyn ze szkół ponadpodstawowych z terenu województwa lubuskiego i dolnośląskiego, m.in. z Zielonej Góry, Nowej Soli, Chojnowa i Przemkowa. Debatowano nad тезami: „Szkoly ponadpodstawowe powinny obowiazkowo uczyc praktycznych aspektow finansow i podatkow jako glownej kompetencji zyciowej mlodziezy”; „Wprowadzenie narzedzi AI do szkoly poglębi nierownosci edukacyjne”; „Obowiazkowe praktyki zawodowe w obecnej formie nie przygotowuja uczniow do podjecia realnej pracy w ramach idei „life-long learning”; „Erasmus+ dla mlodych ludzi zwieksza ryzyko odpływu talentow z województwa lubuskiego”; „System edukacji w Polsce i Unii Europejskiej powinien premiowac zdobywanie umiejetnosci praktycznych kosztem realizacji części przedmiotow ogólnokształcacych na kazdym poziomie edukacji”.

Przygotowania uczniow do Turnieju Debat to godziny spędzone z opiekunem na wspólnych dyskusjach, zbieraniu argumentacji i poszerzaniu wiedzy na tematy ujęte w poszczególnych тезach. Turniej debat oksfordzkich odwołuje się nie tylko do wiedzy i umiejetnosci zdobywanej w szkole, ma on szczególny międzyprzedmiotowy i ponadprzedmiotowy charakter.

Co daje metoda debaty oksfordzkiej i jakie korzyści wynikają z udziału w tego typu turnieju?

Po pierwsze debata uczy słuchania i doskonali umiejetnosć krytycznego analizowania informacji. Przed przystąpieniem do turnieju debat uczniowie poszukują informacji na zadany temat, weryfikują te informacje i źródła ich pozyskania. Strona, którą uczniowie będą reprezentować losowana jest na 10-15 minut przed debatą. Uczestnicy muszą być więc przygotowani zarówno do obrony, jak i obalenia тез danego turnieju. Dzięki temu uczą się obiektywizmu – spojrzenia na тез i dobierania argumentow do obu perspektyw. Ważna jest również nauka myślenia, prowadzenia rozumowania przyczynowo-skutkowego, szukania powiązań między faktami i przewidywania, jakich argumentow użyć może strona przeciwna, aby być gotowym na ich podważenie.

Debata oksfordzka poza walorami edukacyjnymi ma ogromne zalety wychowawcze. Uczy komunikacji i wypowiadania się. Uczniowie formułują wypowiedź, bronią swojego zdania – w odpowiedniej, kulturalnej formie. Nabierają szacunku do osób o odmiennych poglądach. Cenne jest to, że uczestnicy turnieju debat pracują zespołowo, dzielą się wiedzą, dopytują. Debata przygotowuje do wystąpień publicznych, doskonali umiejętności oratorskie. Przygotowania do debat uczą zrozumienia przeciwnika w dyskusji. Młodzi ludzie oddzielają dwie płaszczyzny – osoba i poglądy tej osoby. Nie aprobują poglądów strony przeciwnej i starają się je obalić, ale szanują przeciwnika.

Sukces w debacie oksfordzkiej nie zawsze jest tylko mierzalny i materialny. Przez udział w debatach odkrywamy, że sukces to również rozwijanie umiejętności społecznych, kreatywności i radzenia sobie z porażką. Przygotowując młodych ludzi do turnieju debat kładziemy duży nacisk na rolę błędów i porażek w procesie dążenia do sukcesu. Sukcesem dla mnie, jako opiekuna drużyn debatanckich w szkole, nie są tylko zdobywane miejsca i dyplomy. Sukcesem jest współpraca, kreatywność, świadomość własnego potencjału licealistów, dobre relacje i czerpanie radości ze wspólnego działania. Sukces nie jest zarezerwowany tylko dla wybitnych osiągnięć naukowych lub zawodowych. Obejmuje on również rozwój osobisty, zdolności społeczne, czy realizację pasji i dzielenie się zdobytą wiedzą na zadany temat.

Nelson Mandela powiedział: „zawsze wydaje się, że coś jest niemożliwe, dopóki nie zostanie to zrobione.” Tak było również w przypadku podjęcia decyzji o pierwszym udziale w debatach. Ale zrobiliśmy to. Udało się nam nie tylko stawić czoła oporowi w publicznym wypowiedaniu się młodzieży, przełamaliśmy wiele barier i znacząco poszerzyliśmy wiedzę i umiejętności uczniów. Pracownicy naukowcy UZ oceniający debaty z każdym rokiem obserwują postępy indywidualne uczniów, a nasi absolwenci studiujący obecnie na Uniwersytecie Zielonogórskim działają prężnie w Kole Naukowym UZ Unia Debat Oksfordzkich i występują, obecnie, jako Jurorzy i Marszałkowie w debatach organizowanych na Uniwersytecie Zielonogórskim. To pokazuje, że pasja do debatowania zaszczepiona w LO w Przemkowie rozkwita.

Opracowanie:

Monika Dźwigaj – dyrektor Zespołu Szkół w Przemkowie

NASZA KADRA

WIESŁAW KSENYCZ

dyrektor Powiatowego Ośrodka Poradnictwa Psychologiczno – Pedagogicznego
i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

HALINA FURMANN

wicedyrektor Powiatowego Ośrodka Poradnictwa Psychologiczno – Pedagogicznego
i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

KATARZYNA WALECKA-MAJ

specjalista ds. kształcenia ustawicznego nauczycieli

DORADCY METODYCZNI:

Krystyna Bajon

plastyka

Adriana Ciupka

informatyka

Agnieszka Czerniawska

matematyka

Amelia Grodecka

chemia, fizyka

Patrycja Jambrożek

psycholog szkolni

Grzegorz Kochman

historia, wiedza o społeczeństwie

Dorota Maksymczak

wychowanie przedszkolne, języki mniejszości narodowej i etnicznej

Justyna Marszałek

kształcenie specjalne

Dorota Paszkiewicz

język angielski

Agnieszka Sypko

edukacja wczesnoszkolna

Natalia Sznajdrowicz

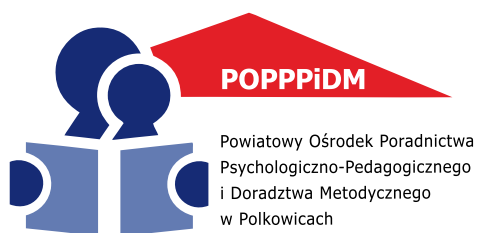
język polski

Agata Twardziak – Jazienicka

biologia

KONSULTANT:

Wiesław Ksenycz języki obce, awans zawodowy

POWIATOWY OŚRODEK DORADZTWA METODYCZNEGO W POLKOWICACH

Placówka doskonalenia nauczycieli wchodząca w skład zespołu placówek pod nazwą Powiatowy Ośrodek Poradnictwa Psychologiczno – Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach.

ul. Targowa 1, 59-100 Polkowice, tel. 76 746 15 70

podm@polkowice.edu.pl

<https://samorzad.gov.pl/web/popppidm-polkowice>

PLACÓWKA AKREDYTOWANA